

DUMITRU DUMITRESCU

PUNCTE DE VEDERE
(Editoriale de presă)

DUMITRU DUMITRESCU

PUNCTE DE VEDERE

Editor: Dragon Mihai NEDELCU
Machetare grafică: Dragon Mihai NEDELCU

Copyright© 2020
Toate drepturile rezervate

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DUMITRESCU, DUMITRU

Puncte de vedere / Dumitru Dumitrescu -
Drobeta Turnu-Severin : Editura Ștef, 2020

Conține bibliogr.

ISBN 978-606-991-212-6

DUMITRU DUMITRESCU

**PUNCTE DE VEDERE
(Editoriale de presă)**

OP 4 CP 401
Drobeta Tr.-Severin
+40 744 495 186

e-mail: office.editurastef@yahoo.com
office.editurastef@gmail.com

ISBN: 978-606-991-212-6

Motto:

"Alegând confortul și siguranța drumurilor bătătorite, zadarnică ne va fi truda identificării amprentelor proprii, măturate între timp de valurile trecerii!"

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei pag 2 / 6.03.2015

Creditele în franci elvețieni și efectul de bumerang valutar, asupra instituțiilor financiare românești

Mă număr printre cetățenii de bună credință care în iulie 2007 a fost nevoit să apeleze la un credit în franci elvețieni, deoarece prin procedurile instituite de bănci (monitorizate și coordonate de BNR), s-a scurtcircuitat creditarea în lei. A apărut astfel pe piața românească această valută, însoțită de o publicitate agresivă: francul este o monedă de schimb solidă, constantă, sigură, etc.... fără a explica însă anume pentru cine!? Ne aflam atunci în plin avânt investițional, economia românească după părerea unora „duduia” mai abitir decât un car hodorogit, tras de boii șubrezi ai absurdului prin gropile tranziției. Banul public circula dintr-un buzunar în altul, fiind pe mâna unor inși nesimțiți și puși pe căpătuială însă aflați la vârful deciziei politice și administrative, constant roțiți și mereu, aceiași. Luând la rând câteva bănci, pentru analiza de bonitate, din start, am fost respins de la lei și îndrumat, amabil, către creditul în franci. Ordinul de mărime al sumelor era îmbietor, vorbele frumoase, insistente chiar, mă rog și... de aici a pornit totul! De la cursul de 1,8 lei/franc în 2007, s-a ajuns în ianuarie, anul curent, ca acesta să sară de pragul de 4,5 lei/ franc, cu consecințele aferente, devastatoare asupra puterii de ramburs.

Astfel stând lucrurile, un anume român, pretins Vasilescu, emisar al BNR (după ce că ne-a catalogat drept fraieri, proști, buni de plată), ne-a comunicat și faptul că instituția pe care o reprezintă nu își asumă nicio responsabilitate în acest caz! Oare așa să fie însă? Iată care sunt atribuțiunile BNR, extrase din legislația și regulamentele în vigoare: „(...) elaborează și aplică politica monetară, politica de curs și de schimb; autorizează, reglementează și supraveghează cu prudență instituțiile de credit; promovează și monitorizează buna funcționare a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare; emite bancnote și monede ca mijloace legale de plată pe teritoriul României, stabilește regimul valutar și supraveghează respectarea acestuia...”. Statistica bancară ne arată că au fost contractate peste 250.000 de credite în franci elvețieni concentrate pe șase bănci, din care ulterior unele au fost achitate, altele refinanțate și transformate în lei, rămânând ca la sfârșitul lunii ianuarie să fie înregistrați peste 75.000 clienți, persoane fizice, aflate în imposibilitatea de a achita ratele scadente.

Din totalul debitorilor, conform datelor oficiale, 32% se regăsesc la Bancpost, 24% la Volksbank, 20% la Pireus Bank, 11% la Raiffeisen, 7% la Banca Românească și 2% la OTP Bank. Ce nu se specifică însă este vârsta contractanților și destinația creditelor acordate, exact pentru acele persoane cuprinse între 25 și 55 de ani, aflate în deplinătatea exercitării lor profesionale, a întemeierii unei familii, a cumpărării unui apartament sau apți pentru a începe o afacere. De asemenea s-au constatat sume mari de franci care au părăsit România, înapoi, către băncile elvețiene, atât de la filialele acestora din țară, cât și de la diverși cămătari, speculanți, ori persoane implicate politic, profitori ai acestei situații, rămânând ca ratele și dobânzile împovărătoare, plus diferențele de curs, să fie suportate de... împrumutații pe rol.

Deoarece nu s-a luat nicio măsură pentru împărțirea echitabilă a riscurilor contractuale și nici nu s-a luat în calcul reevaluarea contractelor existente, mă face să cred că s-a procedat astfel, intenționat, pentru distrugerea potențialului

profesional autohton, pauperizarea lui, crearea premiselor de a părăsi țara spre a deveni forța de muncă ieftină și de bună calitate, la cheremul oligarhiei occidentale avide, perverse , doritoare să transforme România într-o colonie, iremediabil, a lor.

Ce ne puteți spune, domnule guvernator, Mugur Isărescu, fost prim-ministru, mare mason, eminența cenușie a finanțelor ultimului sfert de veac? Care este aportul dumneavoastră la acest demers, luând în considerație faptul că ați păstorit și ați consemnat între timp dispariția BRCE, Banca Agricolă, Albina, Banca Religiilor, Banca de Investiții, Banca de Scont, etc... înlesnind pătrunderea masivă a capitalului străin, în detrimentul capitalului românesc? În altă ordine de idei, cum ați semnat fără a fi îndrituit, creditul de 20 miliarde de euro cu FMI-ul, considerându-l o centura de siguranță? Pentru cine și, cum au fost folosiți acești bani? Ați sufocat cu bună știință leul românesc, puterea de cumpărare a acestuia a fost ținută arbitrar sub papucul monedelor europene dominante, salariul muncitorului român a ajuns de mizerie, raportat la aceleași standarde de calitate și preț, precum în vestul Europei! V-ați îndepărtat de atribuțiunile fundamentale ale băncii, banul l-ați transformat într-o entitate speculativă, uitând cu bună știință că este numai o unitate de măsură a valorii, exprimându-i doar dimensiunea. Lumea se schimbă, doctrinele finanțelor de stat sunt pe larg dezbătute și se cunosc, pe când dumneavoastră le interpretați abuziv, periculos, încât ați adus România în pragul unui mare impas financiar.

Încă mai este timp să părăsiți corabia, împreună cu toți ciracii și să vă alăturați „marinarului”, colegul de semnătură al contractului înrobitor făcut cu FMI-ul, spre a lăsa loc liber profesioniștilor de bună credință, care să facă ordine în instituție, să întărească leul românesc, atât de umilit sub tutela dumneavoastră, ca guvernator al celei mai importante instituții financiare a statului.

PUNCTE DE VEDERE.

Ziarul Glasul Hunedoarei pag. 7/ 27-03-2015
Bonul fiscal, simbolul neputinței ANAF în combaterea
evaziunii fiscale

Regresul major al economiei naționale, cauzat de distrugerea controlată a industriei de dinainte de 1989, (considerată după părerea unora ca fiind depășită tehnologic și neproductivă), fărâmițarea terenurilor agricole în urma retrocedărilor făcute haotic, întârzierea nejustificată a instanțelor, privind procesele pe rol în stabilirea drepturilor de proprietate asupra suprafețelor de pământ arabil, lipsa unei viziuni asupra viitorului agriculturii, dispariția a milioane de locuri de muncă și multe altele, au făcut ca baza de impozitare să se reducă drastic, cu consecințele de rigoare asupra veniturilor colectate la bugetul de stat. Succinta prezentare nu scoate la iveală decât vârful aisbergului apăsător pe economia românească pentru că, adevăratele cauze care au afectat și afectează încă bugetul sunt jaful, corupția, sistemul securist creat în structura aparatului administrativ de stat, condus de oameni cu o precară conduită civică, numiți pe funcții doar pentru a executa ordinele politice, de a scoate bani pentru partid, și pentru camarila întregului lanț mafiot. Astfel, din statisticile oficiale ale Curții de Conturi, în acești ultimi 25 de ani aflăm că prejudiciul adus statului depășește suma de 80 de miliarde de euro, bani care prin lipsa lor au afectat educația, sănătatea, cultura, apărarea și securitatea națională. Cozmetizările efectuate de Ministerul Finanțelor Publice, de-a lungul timpului, precum și măsurile antifraudă luate prin O.U.G. 74-2013, de reorganizare a întregului aparat executiv, nu au condus la obținerea rezultatelor scontate. Au avut loc în cadrul instituției fuziuni, absorbții, atât la nivel de direcții generale, cât și la nivel de servicii și birouri, respectându-se Legea 188/1999, a

funcționarilor publici și totuși, ... efectele sunt încă departe să apară! Neputința, lipsa de viziune, slaba calitate a personalului din aparatul fiscal, neschimbat și cu aceleași metehne, au condus la situații de-a dreptul penibile, mai ales în urma unui anunț dat la sfârșitul lunii februarie 2015, de către Guvern, prin care se specifica: „Chiar din prima zi a lunii martie 2015, toate magazinele, restaurantele, barurile, frizeriile, atelierele de prestări servicii și altele să afișeze, la loc vizibil, anunțul că, în cazul în care consumatorul nu primește bon fiscal, are dreptul să plece cu marfa fără să plătească valoarea acesteia sau tariful serviciului prestat”. Au fost aduse la cunoștința cumpărătorilor și faptul că se va organiza Loteria Bonurilor Fiscale, pe 13 Aprilie, a doua zi de Paște, cu un fond de premiere de 1 milion de lei, prin Loteria Română, urmând ca extragerea bonurilor câștigătoare să fie publică. Dacă nu aș considera acest ordin ca fiind o glumă proastă venită din partea Guvernului Ponta, aș putea spune că procedura la care s-a recurs pentru combaterea evaziunii fiscale este de-a dreptul hilară. Îmi vin în minte acțiunile organelor de procuratură și justiție cu câțiva ani în urmă, privind mita la vamă, dosarele și gențile burdușite cu bani plecate către capitală... Unde sunt și în ce buzunare au intrat marafeții? Ce s-a întâmplat cu Șeful ANAF al perioadei respective, numitul Blejnar, în jurul căruia se crease o întregă rețea de contrabandă și prostituție? S-a ocupat vreodată Fiscul de recuperarea sumelor rămase cu titlu definitiv, la dosarele de corupție soluționate? Unde au fost și ce fac organele antifraudă în cazul retrocedărilor ilegale, a bancrutei frauduloase, zeciuală consfințită pe „marile investiții” plătite dar,... nerealizate? Cum au fost organizate concursurile de ocupare a posturilor în administrație și unde s-a dus mita de la cei reușiți?

Prin '93 am cunoscut doi comisari de gardă financiară, care au dat cu subsemnatul pentru că au efectuat un control pe baza unor informații, la Fabrica de Spirt și Bere din Drobeta Turnu-Severin (nu era înregistrată în evidența contabilă cantitatea de 30 de tone orzoaică), fără a înștiința în prealabil șefii lor direcți.

Mă rog, intraseră în perimetrul firmelor protejate... Norocul lor a fost că, cele consemnate s-au adeverit prin supracontrolul executat la o săptămână după, cu comisari aduși din altă zonă. Nu știu dacă mai sunt, sau lucrează încă, în sistem

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei , pag.7/ 7.05.2015
Impozitul pe prostie, nesimțire și imbecilitate

Noțiunea de bacșiș pe înțelesul tuturor, este suma de bani oferită unei persoane în plus, la plata cuvenită pentru un serviciu personal. Trebuie menționat faptul că acest imbold de a oferi, pornește dintr-un sentiment de generozitate, mulțumire, atenție, satisfacție, amabilitate...(etc), fiind la latitudinea persoanei beneficiare, fără a avea vreo constrângere în acest sens. Că se practică sau, nu, că sunt persoane dispuse a face astfel de gesturi, faptul în sine depășește cadrul comercial îndrituit iar problema în dezbatere poate avea și o fațetă inversă, întrucât există posibilitatea ca bacșișul să fie oferit în urma unor servicii ilegale, precum: mituirea, cumpărarea de bunăvoință , influența, ploconul , șpaga, taxa de protecție, gratificațiunea,...(etc.), drastic sancționate prin lege.

În urma anunțului dat de ministrul de finanțe Eugen Teodorovici, prin care aflăm că Guvernul a stabilit ca de la 1 Mai 2015, sumele oferite drept bacșiș să fie impozitate cu 16 %, am rămas pur și simplu uluit de imbecilitatea pe fond, a demersului. Aș vrea să cunosc și eu (fiind de profesiune economist), cum au reușit experții ministerului să delimiteze și să evalueze bacșișul , fără ca acesta să aibă caracter penal, și cum s-a ajuns la cuantumul de peste 300 milioane lei, bani aduși la bugetul de stat , reprezentând impozitul în speță ? Eu înțeleg și accept multe lucruri însă, ceea ce se urmărește prin această măsură guvernamentală depășește orice închipuire(...), parcă și văd comercianții eliberând cu drag și spor bonuri fiscale la bacșișul primit, spre a fi impozitat cu 16 procente !

Ar fi minunat să vedem printre mesele de la restaurante ospătari cu buzunarele cusute ori întoarse pe dos, care să ne

zâmbească amabil, taximetriști care să ne aducă bagajele până la dormitor în schimbul unui bonus mai consistent, cu inima și sufletul alături de inspectorii administrației fiscale întru propășirea bugetului național ! Ni se aduce de asemenea la cunoștință și cuantumul amenzii în cazul în care nu se declară bacșișul (între 1000 și 1500 de lei), deoarece salariații vor fi înregistrați atât la începerea cât și la sfârșitul programului de lucru cu banii aflați asupra lor, diferența în plus urmând a fi înregistrată și impozitată. Ideea cu registrul de bani personali nu este nouă, un registru asemănător a fost folosit și în trecut dar, s-a dovedit a fi inutil iar actul respectiv a fost eliminat în toamna anului 2008.

La noi este posibil orice având în vedere faptul cât de inteligenți ne sunt guvernânții și ce interese îi animă...! Parcă și văd echipe ale fiscului în mașini cu girofare năvălind prin piețe și prin unitățile de alimentație publică spre a lua la purecat clienții care nu dau bacșiș, sperându-i pe cei cu dare de mână și alungând puținii turiști străini pe care îi mai avem în țară ! Însăși ideea unui astfel de impozit controversat va conduce la dispute aprige între stat pe de o parte, și IMM-uri pe de altă parte, întrucât viciile de procedură ale controalelor efectuate de organele fiscale vor fi reclamate la instanțele de judecată și arbitraj.

Trebuie rezolvate de asemenea problemele care vor apărea odată cu eliberarea bonurilor prin casele de marcat, trebuiesc deschise noi conturi pentru înregistrarea sumelor în cauză și nu în ultimul rând rezolvată birocrăția care deja sufocă întreprinderile mici și mijlocii.

Sper să se trezească totuși, contribuabilul roman, care mai are o șansă anul viitor când, după o evaluare corectă a politicianilor implicați în actul de guvernare, să poată sancționa prostia, nesimțirea și imbecilitatea de care aceștia au dat dovadă, impozitându-i corespunzător în procente, cu votul negativ reeșit de la urne.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag 7 / 14.05.2015
Sistemul actual de salarizare și inechitățile lui sociale

Considerată ca fiind un drept fundamental, o cinste și o onoare, munca de zi cu zi nu reprezintă altceva decât efortul personal depus, în vederea satisfacerii unor nevoi și necesități firești. Modul cum am fost înzestrați prin naștere cu diferite calități (virtuți) ne diferențiază, ne profesionalizează astfel încât prin diversitatea ocupațională să ne putem asigura întreaga gamă de bunuri și servicii necesare unui trai decent. Rezultatul comun obținut de către societate într-o anumită perioadă de timp, reprezintă valoarea nou creată ce urmează a fi împărțită echitabil între membri ei participanți în funcție de efortul personal depus, exprimat sub formă de salariu. Odată cu aderarea la Uniunea Europeană, România a trebuit să se conformeze regulilor și valorilor acesteea, emițând astfel Legea 53/2003 (Codul Muncii cu modificările survenite ulterior), pentru a reglementa relațiile de muncă privind angajatorii și angajații, costul muncii, contractele de muncă, modul de soluționare a conflictelor dintre părți, pecum și un întreg ansamblu de norme și proceduri explicitate până la detaliu.

Tranziția și aplicarea după ureche a acestui set legislativ pe sistemul vechi de salarizare, a creat o breșă între sectorul de stat și sectorul privat, printr-un lanț întreg de nereguli. Astfel s-a ajuns ca salariații din sectorul public să fie plătiți mai bine decât cei din sectorul privat. Dacă la stat un angajat are siguranța că, odată intrat în sistem va câștiga din ce în ce mai bine (prin vechime în muncă, creșteri salariale, etc.), în mediul privat lucrurile stau exact invers, deoarece aici funcționează economia de piață concurențială, falimentul, încetările de activitate și practicile de monopol. Cea mai mare diferență salarială pentru același tip de activitate se înregistrează în industrie, unde un angajat din companiile sectorului public de energie să câștige

peste 3100 lei mediu brut pe lună, cu o treime mai mare decât la privat. Sunt anomalii chiar în interiorul legii, care, prin cele 111 clase de salarizare(discriminatorii) a creat un raport de 1 la 15 între cel mai mic și cel mai mare salariu.

- De ce s-a ajuns aici ? În primul rând prin trecerea de la sistemul economic centralizat, la cel de economie de piață bazat pe cerere și ofertă, factorul politic s-a implicat adânc destabilizându-l. De asemenea încrengăturile mafioate au sufocat instituțiile publice, posturile importante au fost ocupate pe bază de șpagă, a fost promovat un personal slab calificat însă obedient factorului decizional. Avirismul, dezinteresul, zeciuala aplicată pe valoarea contractelor câștigate de firmele de casă, neexecutarea lucrărilor și devierea fluxului monetar în conturile cercurilor mafioate aflate de-a lungul timpului la putere, au pauperizat România. Instituțiile (organele ministerului de interne, procuratura și justiția) abilitate să stopeze acest fenomen, fiind conduse de persoane corupte și angrenate în acest proces, au adâncit și mai mult criza. Odată cu deschiderea frontierelor s-a creat un aflux migrațional de cadre înalt calificate spre economiile dezvoltate precum Franța, Germania, Italia,Spania, Anglia, ducând astfel la scăderea nivelului de profesionalism al salariaților rămași în țară. Concret: medicii, inginerii, specialiștii din zona tehnică plecați, pot ajunge acolo la un salariu de aproximativ 4000-5000 euro pe lună, iar personalul mediu calificat la peste 1500 euro, adică să câștige de 4-5 ori mai mult, decât dacă ar lucra în țară.

- Ce-i de făcut ? În primul rând să se pună capăt jafului și corupției generalizate, să se recupereze banii ieșiți fraudulos din economie și să se întoarcă acolo unde le este rostul, salariații să fie retribuiți echitabil după volumul și calitatea muncii prestate, sistemul de salarizare(Codul muncii) să fie armonizat legislativ cu cel din statele Uniunii Europene și nu în ultimul rând, să se asigure creșterea nivelului de instruire și educație în învățământul românesc, pentru a putea atinge aceleași praguri de performanță economică.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag. 7 / 22. 05. 2015
Gazele naturale, factura cetățeanului român și interesele
Uniunii Europene

Suntem binecuvântați să trăim într-o țară frumoasă, bogată, așezată pe vortexul carpatin acolo unde se intersectează și întrepătrund culturile popoarelor europene, unde Dunărea și-a croit vadul să-i fertilizeze câmpia mănoasă și să deschidă porțile comerciale ale Europei spre Asia și Orientul îndepărtat. Inestimabilele zăcăminte de minereuri, rezervele de țiței și gaze naturale din subsolul țării dar și de pe platforma continentală a Mării Negre, au fost și sunt râvnite încă, cu ardoare de marile puteri ale lumii, obligând astfel poporul român să treacă de-a lungul istoriei prin lungi perioade de criză și suferință.

Din punct de vedere al gazelor naturale, România ocupă locul al treilea în Uniunea Europeană după Olanda și Marea Britanie, cu rezerve exploatabile de 100 miliarde metri cubi și estimate potențial la peste 660 miliarde. De asemenea, după descoperirea noului zăcământ din Marea Neagră de către OMV Petrol și ExxonMobil Exploration, aprox. 84 miliarde metri cubi, putem spune că în acest domeniu România ar putea deveni un important furnizor către Europa Centrală. Piața de distribuție pe plan intern la sfârșitul anului trecut era împărțită între 34 de operatori, dintre care, principalii jucători sunt Distrigaz-sud și E.Ongaz România, cu o pondere de 94%, diferența de 6 procente revenindu-le celorlalți 32. Legătura dintre operatorii de distribuție și consumatorii finali din țară este asigurată printr-o rețea complexă de conducte cu o capacitate de 30 miliarde mc/an, pe o lungime de 11840Km, la presiuni între 6 și 35 de bari, aflată în patrimoniul Transgaz SA Mediaș, unde statul este acționar majoritar prin ministerul de resort, în procent de 58,51%.

Oscilațiile prețurilor la gaze în urma noilor conjuncturi politice internaționale (vezi situațiile tensionate dintre Rusia și Ucraina pe de o parte, versus Uniunea Europeană pe de altă parte), au scos la lumină interesele clasei politice românești puternic ancorată în acest angrenaj, cu scopul de a scoate bani, indiferent cum, și de a asigura îmbogățirea grabnică atât a membrilor consiliilor de administrație numiți politic, cât și a clientelei de partid, cum este cazul administratorilor de la Transgaz (unde numai directorul singur și-a asigurat o bonificație de 1.400.000 lei). Cetățeanul român trebuie să fie informat că, din factura pe care o plătește la gaz doar 30% reprezintă extracția, diferența fiind reprezentată de distribuție, redevențe, impozite, accize, tva. Lipsa de coerență și viziune, presiunile care se fac din exterior pentru reducerea treptată a procentului deținut de Ministerul Economiei la Transgaz, până la o valoare de sub 50%, mă duce cu gândul că sunt interese oculte în spatele acestui demers, în defavoarea românilor. Sunt de asemenea îngrijorat de modul cum sunt discriminați cetățenii aflați în zone geografice diferite de către Autoritatea de Reglementare în domeniul energiei, care a stabilit că, începând cu data de 1 aprilie, locuitorii din nordul țării vor plăti factura la gaz mai mult cu 1,5 procente față de cei din sud, unde va fi mai mică cu până la 9 procente. Această stare de lucru se va tensiona și mai mult deoarece se estimează că după 1 iulie, gazele în general se vor scumpi cu aprox. 7 procente, obiectiv aflat deja pe agenda de lucru a inspectorilor FMI, care vor sosi zilele următoare în România.

În concluzie, nu știu ce să mai cred! Ne bucurăm că trăim într-o țară bogată, însă nu beneficiem cu nimic din resursele acestea. Marile companii străine intrate pe piața românească au dat mâna cu cozile de topor, trădătoare și lacome (de la guvernare) secătându-ne bogățiile pământului. Românul nefericit își duce pe mai departe crucea grea a înstrăinării în propria lui țară, mereu pusă la mezat și aflată invariabil la mâna intereselor altora.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei pag.7 / 05.06.2015
Afaceri pe seama grupului literal de pe Dealul Cetății

În luna decembrie a anului 2011, mai multe mijloace de informații (Ziarul Gândul, Ziarul Timpul, Discart.ro, etc.) ne anunțau într-un mod asemănător: „ Investiție de criză (...), s-a cheltuit suma de (...)” , pentru grupul literal de pe Dealul Cetății. Timpul a trecut, lămuriri nu ne-au venit din partea autorităților abilitate să facă acest lucru, așa că m-am gândit să verific personal dacă zvonurile sunt adevărate. Iubesc orașul și mă leagă de cetate amintiri frumoase. O cunosc de peste treizeci de ani și am urcat de nenumarate ori cărările șerpuitoare ce îmbrățișează panta dealului, să-i ating înălțimea. Așadar, am măsurat dimensiunile literelor, le-am calculat suprafețele și prin însumarea lor mi-a reieșit o valoare de aproximativ 90 de metri pătrați expusă privirii. Literele, executate din tablă (oțel de 1 mm) pe cadru de fier laminat (cu latura de 40 mm), după valoarea materialelor din comerțul cu amănuntul de la vremea respectivă, plus celelalte operațiuni (vopsit, montaj și manoperă), nu puteau depăși în total suma de 10.000 lei, indiferent cine ar fi depus ofertele pentru a participa la licitația privind lucrarea de reparație, în cauză. Verificând banii prevăzuți de Primăria Deva pentru acest proiect, conform Bugetului de venituri și cheltuieli pe 2011, Bugetul rectificat al acestuia pe 2011, și Bugetul prevăzut pe anul 2012, am constatat la secțiunea „Alte cheltuieli”, capitolul 70.02, poziția nr. 19 și 20, suma totală de 131.000 lei, prevăzută pentru reparația literelor și achiziția a 25 de panouri informative. Prin deschiderea exercițiului financiar al noului buget pe 2012, am constatat la aceeași listă, la capitolul 70.02 / 2012, că s-au prevăzut a fi cheltuiți încă 83.000 de lei, adică 5.000 lei pentru litere și 78.000 de lei pentru achiziționarea de panouri informative. Încă de la prima vedere se

constată o creștere prin adăugare a sumei cheltuite în cei doi ani bugetari (2011- 2012) fără ca aceasta să poată fi dovedită și pe teren. În acest caz, se pune firesc întrebarea: Pe ce s-au cheltuit banii? Considerând că Biroul de Achiziții Publice ne poate demonstra proveniența literelor, în cazul în care au fost achiziționate altele noi, și nu au fost montate, rugăm să ne comunice acest lucru. Dacă s-au executat lucrări de reparații la literele existente pe dealul cetății, să ne comunice numele firmei prestatoare și valoarea contractului. În cazul în care nu vor fi transmise aceste date, se va naște suspiciunea rezonabilă că acești bani fie au fost deturnați, fie au fost cheltuiți fraudulos din patrimoniul public. Nu poate fi justificată nici suma de 78.000 lei pentru cele 25 de panouri informative, adică 3.120 lei/panou, și mă întreb cum s-a ajuns la acest preț, luând în considerație faptul că în oraș au fost montate niște panouri din tablă (indicatoare pentru cetate), care luate la bani mărunți sub nicio formă nu pot acoperi această valoare! Suntem în iunie 2015, grupul literal poate fi văzut de fiecare dintre noi, fără a observa observa oareș'-ce îmbună- tățiri. Ar fi bine ca cel puțin, acum, în ceasul al doisprezecelea, compartimentele abilitate din cadrul Primăriei Deva să ne aducă lămuriri în acest caz, pentru a afla adevărul. Nu de altceva, însă trebuiesc onorate promisiunilor făcute în campania electorală din iunie 2012, mai ales că alegătorii au votat atunci schimbarea factorilor decizionali din administra- ția locală dar și pentru că a trecut destul de mult timp pentru ca aceste probleme să fi fost verificate, aduse la cunoștința publicului și eventual, rezolvate. Anul viitor sunt alegeri. Nu doresc să încolțească iarăși în mintea tulbure a unor oameni puși pe căpătuială din cadrul Primăriei ideea unei noi afaceri prin împrăștierea albului vopselei sau, înlocuirea tablelor uzate cu altele noi, pe seama contribuabililor onești și sub ochii oblăduitori ai unei Justiții parcă, ... inexistentă

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag.7 / 19.06.2015

Factura la curentul electric, document justificativ al fraudei
din energie

Un indicator de bază al bunăstării unei națiuni îl constituie factorul de solvabilitate energetică din sistem, exprimat lunar prin raportul dintre valoarea facturii de plată a fiecăruia dintre noi și venitul obținut din salariu, sau alte venituri legale. La prima vedere lucrurile par a fi destul de simple însă, suntem departe de a le înțelege. Ceea ce trebuie reținut este faptul că, cu cât acest indicator este mai mic, cu atât mai mult ne apropiem ca standard de viață, față de țările civilizate ale lumii. Moștenirea lăsată de regimul trecut este impresionantă. Peste 23 de GW putere instalată în centralele de producție a energiei electrice (hidro și termo), aceasta justificând consumurile perioadei respective. După 1990, guvernele care au administrat țara, fără a avea o viziune energetică pe o perioadă mai lungă de timp și, neefectuând lucrările corespunzătoare de întreținere, au făcut ca valoarea puterii instalate să se reducă la 20,5MW. Lipsa unei decizii operaționale, falimentarea premeditată a industriei așa-zis energoface, jaful și corupția de la vârful puterii, perindarea prin ministerele de specialitate a tot felul de indivizi (miniștri numiți politic), fără nici cele mai elementare cunoștințe în domeniu, au prăbușit efectiv această capacitate, care a atins la sfârșitul lunii februarie anul curent, cel mai redus nivel, cu vârful de sarcină de 9,5 MW, sub capacitatea necesară a unui consum normal al pieței românești, estimat la 14-15 MW. Mă cutremur când aud prognozele unor "specialiști" care ne atenționează că, unele capacități lăsate de izbeliște nu vor mai fi pornite niciodată...însă, menținute în statisticile oficiale. Ne aflăm deja cu consumul de energie electrică pe cap de locuitor la jumătatea mediei europene, deși statisticile arată că puterea disponibilă a

centralelor electrice din țară este acum în jur de 16 MW. Diferența de capacitate nefolosită generează costuri : cheltuieli cu paza, mentenanța și conservarea grupurilor generatoare. Multe dintre aceste unități au fost descompletate, instalații și utilaje din ele au fost luate și folosite ca înlocuitori pentru funcționarea altor grupuri sau, au fost sustrate și vândute. În ultimii 20 de ani, termocentralele au adunat datorii istorice însumând miliarde de euro, care au fost șterse cu buretele de autorități, însă, trecute pe factura de plată a cetățeanului.

De asemenea, în funcție de interese, guvernările au obișnuit producătorii ineficienți din centralele termo, cu subvenții generoase, ținându-i în viață la costuri duble față de prețul pieței, încurajând astfel corupția și darea de mită pentru finanțarea campaniilor electorale, ca să nu mai vorbesc de veniturile nesimțite și facilitățile acordate salariaților din sistem. Investitorii străini, nefiind familiarizați cu aceste practici (șpaga, furtul, corupția), au fugit care-ncotro, stagnând astfel lucrările de re tehnologizare și know-how din domeniu. Producătorii din acest sistem pimesc "gratuit" de la stat, un sprijin prin schema certificatelor verzi (o sumă pentru fiecare kvh electric produs și livrat în rețea), suportat însă, tot de consumatorul final prin înscrierea certificatelor în factura de plată. Bună afacere, ținând cont că "regenerabilii" câștigă din două părți: pe de o parte din certificate și pe de altă parte din vânzarea producției de curent la prețul pieței. Zilele acestea am primit factura de la Enel, pentru consumul din perioada aprilie-mai, 2015, defalcată astfel: energie activă, energie activă pentru componenta de piață concurențială, contribuție pentru cogenerare, certificate verzi, acciză, TVA. Întrucât am consumat în această perioadă aproximativ 500 Kwh, mi-a ieșit un cost de 0,56 lei/kwh, adică prețul a 350 grame de pâine, cât mănânc eu într-o zi. Stau și mă minunez ca prostul:

- Domnule,ăștia își bat joc de noi ? Aștept acum facturile la apă, gaz, cablu, telefoane, etc...

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei pag. 7/ 26.06.2015

Falimentul Greciei sau, colonizarea forțată a statelor de
mâna a doua

Citesc resemnat despre miniștri de finanțe europeni care s-au întâlnit pentru a discuta salvarea Greciei de la faliment în aceeași zi în care prim-ministrul elen a avut o întrevedere cu președintele rus, Vladimir Putin. Datoria publică a Greciei este impresionantă : în jur de 323 de miliarde de euro. Cum s-a ajuns aici ?! Destul de simplu : furt din banii publici, deturnare de fonduri, campanii electorale trucate și finanțate fraudulos, interese străine în zonă, toate acestea fiind coroborate cu neseriozitatea factorilor politici decizionali, criza economică globală și lipsa de resurse energetice proprii.

Având puține bogății naturale fiind o țară peninsulară, veniturile la buget ale Grecia sunt realizate preponderent din transport , turism, pescuit și industrie ușoară, deci sunt slabe speranțe ca statul elen să se poată onora de plata ratelor scadente la datoriile acumulate, unde numai Germania are de recuperat creanțe în valoare de 56 miliarde euro. Consecințele sunt de asemenea drastice: va fi afectat turismul, va urma o perioadă de volatilitate pe piețele financiare, costurile la împrumuturile în euro vor crește vertiginos, vor fi corecții la toate monedele și cursurile de schimb. În România sunt aproape 6000 de firme grecești, cu un capital total de 1,7 miliarde de euro, cam 5% din capitalul firmelor străine, desfășurându-și activitatea în domeniul bancar, telecomunicații, industrie alimentară și comerț. Întrucât balanța comercială cu Grecia ne este favorabilă , exporturile sunt mai mari decât importurile, românii de rând în mod firesc nu ar trebui să-și facă griji. Constat însă cu surprindere afirmații nelalocul lor din partea unor reprezentanți ai Bancii Naționale a României, care, în loc să se ocupe de întărirea și stabilitatea leului românesc , în această

conjunctură pe care a prins-o leul în fața monedei europene, zic eu slăbită de intrarea în insolvabilitate a Greciei, ne spun doar că trebuie să fim pregătiți de o nouă undă de șoc valutar, printr-o creștere a monedei europene la peste 4,5 lei.

Oare așa să fie ?! Vom suporta noi cetățenii țărilor considerate ca fiind de mâna a doua de către marile puteri economice, costul politicii lor de colonizare forțată în detrimentul statelor afectate ? Ce au făcut grecii cu banii împrumutați ? Dar, românii cu împrumutul nejustificat încă de 20 de miliarde de euro ? Care este strategia Băncii Naționale și a Guvernului român în acest sens , privind stabilitatea monetară și siguranța avuției naționale, ținând cont că țara noastră nu a aderat încă la moneda europeană și avem resurse suficiente pentru a trece cu brio peste acest obstacol ? Ce fac instituțiile responsabile să descopere și să recupereze banii furați prin corupție și jaf, care au fost depuși în bănci din occident, paralizând practic circulația monetară a României ? Să nu creadă cineva că banii din împrumuturile acordate de FMI, Banca Mondială și Banca Centrală a Europei, se află în custodia băncilor naționale ale statelor respective! Nu, ei se află în patrimoniul sucursalelor și filialelor băncilor din metropolele finanțatoare. Deocamdată, în acest context suntem îndemnați la calm și ni se aduce aminte că toate depozitele românilor sunt garantate în limita a 100 de mii de euro. Nu se spune nimic însă despre valoarea garantată a depozitelor în lei(când se va trece la cursul de schimb în euro), pentru că marea majoritate a cetățenilor care lucrează efectiv în economia românească, au depozite în moneda națională. După cum decurg negocierile cu Grecia, problema este practic rezolvată: aceasta nici peste 300 de ani nu va putea ieși din chingile economice, strânse bine de statele finanțatoare.

Noi, românii, ne aflăm deocamdată pe buza prăpastiei : întrucât împrumuturile ne sunt de zece ori mai mici decât cele ale grecilor, acționând cu chibzuință, responsabilitate și înțelepciune putem îndrepta lucrurile chiar și acum, în ceasul al

doisprezecelea, înlocuind democratic prin vot actuala clasă politică cu oameni onești , iubitori de patrie și neam , cu o bună reputație și educație civică, care să gospodărească bogățiile țării și să administreze finanțele statului, în favoarea propriilor lor concetățeni. Nu de alta,însă, să nu ne trezim cu primul ministru al nostru plecat și el ,fără să știm la o întrevedere cu președintele rus , la fel cum a procedat omologul său elen !

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei , pag 7 / 10. 07, 2015

Leul,... încotro ?!

La sfârșitul lunii iunie s-au împlinit 10 ani de când leul românesc a pierdut patru zerouri, necesitate firească de altfel pentru simplificarea matematică a operațiunilor de încasări și plăți precum și a îmbunătățirii cât de cât a raportul leu/euro, de la 36000 lei vechi, la 3,6 lei noi, curs de schimb stabilit de către Banca Națională a României cu partenerii externi. Acest lucru nu înseamnă că i-a și crescut puterea de cumpărare... ba dimpotrivă, au fost eliminate doar cele patru zerouri din numărul valorii lui oricum foarte scăzută, pentru a i se stabili reperul în jurul căruia să fie ținut în frâu, de către moneda europeană și dolarul american. De asemenea, începând cu 1 iulie 2015, salariul minim brut pe economie a crescut la 1050 lei, pentru un program complet de lucru de aproximativ 170 ore pe lună, măsură de care se vor bucura 1,4 milioane de salariați, adică 488.000 din administrația publică și 900.000 de lucrători din mediul privat. Pentru ca vestea să fie pe deplin "savurată" de către posesorii de autoturisme din țară(contribuabili și ei la bugetul național), odată cu noul barem stabilit pentru salariul minim pe economie, cuantumul amenzii minime de circulație a crescut cu aprox. 15 lei. Din câte se vede nici pe departe majorarea anunțată nu ne-a ajutat să urcăm în clasamentul european al salariului minim, întrucât lucrurile sunt de așa natură făcute încât țările din ultimul val al aderării la Uniunea Europeană și considerate ca fiind de mâna a doua, să rămână tot timpul la coada clasamentului.

Ultimele date ne spun că bulgarii au 184 euro pe lună, noi românii avem 218 euro , ungurii 333 euro, (...) pe când germanii, francezii și mai nou luxemburghezii, aflați în frunte, au atins un prag al bunăstării de zece ori mai mare decât al nostru. În

contextul politic și financiar actual, efectele crizei din Grecia se fac simțite în special în rândul țărilor din ultimul eșalon, prin transferarea pierderilor suferite de euro din tranzacțiile de pe bursele asiatice, asupra cursurilor de schimb al monedelor țărilor mai sus amintite. Dacă din data de 29 iunie 2015, euro s-a depreciat cu peste 1,9 % în tranzacțiile cu Asia, și cu peste 3% față de yenul japonez, automat în sistemul bancar european a și început transferul acestei depreciări asupra forintului unguresc, leului românesc , zlotului polonez, coroanei cehe(etc,...), lucru resimțit zilnic prin cursurile de schimb afișate.

Lacom să se înfrupte din criză stă și francul elvețian care, de unde credeți ca va avea de câștigat ?Din euro ? Nicidecum. În astfel de situații când sunt turbulențe pe piețele valutare, investitorii de capital se duc către franc, considerat a fi o monedă neutră și convențional -stabilă. De pierdut avem noi toți cei împrumutați în euro și franci, cu largul concurs al sistemului bancar intern, monitorizat însă, "cu grijă" de către Banca Națională. Asistăm în felul acesta la o reșezare permanentă a împărțirii bunăstării, în care țările puternic dezvoltate prosperă, sau mai bine zis nu pierd nimic, iar cele de mână a doua ca să nu le spun sărace, suportă cu stoicism rigorile impuse. Ce-i de făcut? Multe!

În primul rând o recenzie a numărului de salariați și a structurii acestuia, o inventariere riguroasă a patrimoniului statului și a bogățiilor naturale pe care încă mai suntem proprietari, o gospodărire judicioasă a produsului intern brut și nu în ultimul rând, asanarea imediată a corupției și furtului generalizat pentru a da siguranță și stabilitate climatului economic. Devine de asemenea o necesitate stringentă recuperarea valutei ieșită peste granițele țării în mod fraudulos pentru a fi recapitalizată, asigurarea unor dobâzi avantajoase la depozitele în lei precum și creșterea rezervelor de aur, metale și pietre prețioase ale statului, în depozitele Băncii Centrale.

Numai în felul acesta putem regenera capacitatea de recul a leului în fața tranzacțiilor speculative de orice fel, menite să

apere interesele celor puțini și bogați de prin Europa sau de prin alte părți ale lumii ! Eu cred în viitorul monedei românești și mă bazez în cele ce spun pe însăși capacitatea de care suntem capabili să trecem peste obstacolele istorice vremelnice impuse de alții, rezultat firesc ca să spun așa, al forței proprii noastre genealogii.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag. 7 / 17.07.2015

Blestemul românesc al drumurilor în cârje

Ziua de sâmbătă, 11 iulie 2015, mi-a confirmat pe deplin inconsecvența, incapacitatea, lipsa de orientare și decizie a tuturor demnitarilor și guvernanților postdecembriști privind infrastructura din transporturi și mă refer aici în mod special la rețelele de drumuri și autostrăzi. Am în minte imaginea premierului român venit la eveniment în cârje, urmând să stea așezat în timpul discursurilor pe un scaun pus la dispoziție de oficialitățile locale, care să îi asigure confortul cuvenit unei stări de recuperare postoperatorii. Ni s-a spus că este pentru prima dată în istorie când ne-am conectat la Europa în acest mod, prin darea în folosință a tronsonului de autostradă Arad-Nădlac, odată cu inaugurarea noului punct de trecere al frontierei cu Ungaria, Nădlac II-Csanadpolata. De ce a fost necesară o inaugurare cu tăiere de panglică pentru o bucată de 10 km de drum, nu știu, însă am aflat cu această ocazie că după ce se vor recepționa loturile până la Lugoj și lotul I după Lugoj, adică de anul viitor, din Ungaria până dincolo de Sibiu (...), se va merge pe autostradă! Îmi vine să râd, cunoscând metehnele clasei politice românești aflată în ultimul an al unui ciclu parlamentar, fără rezultate notabile și intrată încă de pe acum în campanie electorală. Dacă de jaful celor 25 de ani din CNADNR mi-e peste fire să mai vorbesc, și că România se află printre ultimele țări din Europa privind infrastructura rutieră, asta se vede, se simte și apasă greu pe umerii cetățeanului contribuabil la bugetul statului, stat care prin însăși instituțiile lui abilitate ar fi trebuit să facă ordine în acest domeniu. Pentru că ni s-a promis o Românie a lucrului bine făcut, ei bine, în transporturi ar trebui să ni se și explice ce înseamnă acest lucru! Guvernul român a stabilit în 2015 o garanție de 4 ani pentru tronsoanele de

autostrăzi scoase la licitație și date în folosință, garanție echivalentă după cum se observă cu perioada unui demnitar în funcție. S-a constatat de asemenea că, înainte de acest termen șoferii ajung să-și strice mașinile în gropile formate pe carosabilul proaspăt asfaltat. Pentru drumurile județene și cele din orașe, garanția a fost coborâtă chiar, la o perioadă de 2 ani, cam cât are și un telefon mobil, să nu mai vorbesc de faptul că drumarii noștri nici acest termen nu îl respectă ! Dacă tot suntem în zona Aradului, autostrada Arad-Timișoara a fost recepționată de CNADNR la începutul lunii august 2013, și de atunci până acum a necesitat câteva reparații din cauza gropilor care s-au format în asfalt.

Pe cheltuiala cui, și în ce buzunare au intrat banii furați din valoarea lucrărilor executate, nu ne rămâne decât să intuim. Cum de s-a ajuns aici este foarte simplu: am uitat cu desăvârșire ce înseamnă cinstea, seriozitatea, onoarea, bunele practici și respectarea cuvântului dat, ca să nu mai pun la socoteală legăturile mafioate create între firmele prestatoare de lucrări și ordonatorii de credite pentru astfel de investiții. Suntem încă departe de performanțele marilor constructori ai antichității (cu toată evoluția noastră tehnologică), luând în calcul drumurile romane din țară, care și acum după circa două mii de ani sunt funcționale! Spun acest lucru deoarece merg des cu autoturismul pe ruta Deva- Drobeta Turnu Severin, via Caranseș-Oțelu Roșu pe culoarul Timiș-Cerna, și mă minunez de spiritul ingineresc și întreprinzător al marilor noștri înaintași. Dacă podul peste Dunăre a fost construit de către Apolodor din Damasc în numai trei ani (103-105 e.n.) și ne aduce aminte de măreția lui de altădată prin pilonul bine conservat de pe malul românesc al Dunării, nu putem spune același lucru despre podul de la Calafat-Vidin construit în aval la granița cu Bulgaria, unde numai lucrările de execuție au durat peste 20 de ani, și după un an de la darea lui în folosință a avut nevoie de reparații.

Revenind la subiectul pus în dezbatere, am aflat că tot sâmbătă 11 iulie 2015 orele 10,s-a refăcut simbolic “ Podul de flori peste Prut “ și s-a desfășurat marșul unionist al românilor basarabeni plecați din centrul Chișinăului către București. Ar fi fost necesară după umila mea părere prezența Președintelui, sau, cel puțin a Primului Ministru la acest eveniment(...) însă, convalescenți amândoi, nu puteau să împartă aceeași pereche de cărje și nici măcar nu le-a trecut prin minte să pună roți scaunului de la Nădlac ! Alte comentarii sunt de prisos.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag. 7/24. 07.2015

Codul fiscal și ofurile Președintelui

Fără principii și fără o argumentație mai serioasă, războiul dintre palate a căpătat nuanțe de-a dreptul absurde! Dezinteresați de soarta națiunii cei doi protagoniști, adică președintele și premierul, continuă războiul din timpul campaniei prezidențiale, uitând cu desăvârșire atribuțiunile funcțiilor de demnitate publică în care au fost instalați prin vot. Într-un dispreț total față de cetățeni, fiecare în parte nu reprezintă altceva decât interesele unor structuri de grup așa-zis partinice, care prin rețele de tip mafirot bine organizate în teritoriu au căpușat principalele funcții publice. Ce s-a promis a fost dat uitării încă de a doua zi și războiul este parcă mai aprig, înăsprit de lăcomie, slugăricie și parvenism, sete de putere, aroganță și nesimțire, cu lupte de culise menite să ducă până la anihilarea completă a uneia dintre părți. Rănit "politic" la picior în urma unui meci de baschet și nevoit să-și facă operație în afara țării, premierul și-a lăsat la comandă un bun servanț militar, cu gradul de naș.

Acesta, devotanț cauzelor mai sus enumerate înșă, ademenit de cântecul de sirenă venit dinspre Cotroceni , pe ultima sută de metri fără să-și anunțe superiorul cu gradul de fin, a triplat salariile pentru 45 de funcții cu demnitate publică începând chiar cu președintele. Cuvintele de mulțumire și discursurile privind împăcarea dintre părți au fost brusc spulberate de reacția războinică a convalescentului întors în țară, care, atins în orgoliul personal a declarat fără echivoc :"- Ordonanța se revocă până la definitivarea noului Cod al muncii !". Astfel s-a deschis un alt front de luptă mult mai primejdios decât celelalte, menit să macine sănătatea și așa destul de șubredă a națiunii române. În loc să se ridice povara fiscală care apasă pe umerii întregului

apararat salarial din economia funcțională, asistăm neputincioși la un meci de ping-pong între palate, cu actele normative emise special în acest sens. Respingerea de către președinte a noului Cod fiscal și aprobarea numai a normelor sale procedurale este ca și cum ai pleca la arat, lăsând boii acasă. Reducerile de TVA de la 24% la 19%, cota unică de la 16% la 14%, facilitățile pentru microîntreprinderi precum și reducerile la angajatori și angajați privind contribuțiile de asigurări sociale de la 15,8% la 13,5%, respectiv de la 10,5% la 7,5% rămân în continuare în suspans. O mare parte a reprezentanților companiilor din economie regretă gestul președintelui și așteaptă ca cel puțin guvernul, fie să scadă TVA-ul prin asumarea răspunderii, fie să elimine supraacciza și taxa de stâlp în perioada imediat următoare, până la promulgarea ultimei variante de Cod fiscal. Respingerea Codului fiscal a generat o mulțime de dezbateri una mai cu moț decât alta, și toate au evitat cu bună știință aflarea adevăratului of, al președintelui.

Că Victor Ponta îi stă în gât precum broscoiul unui subaltern de-al său din partidul liberal și nu poate să-l scuipe afară din guvern nu asta este problema. Înlocuitori obedienți și nerușinați sunt cu duiumul, problema este că încă nu are pârgghiile necesare să-l dea jos, iar parlamentarii au intrat în vacanța de vară. În acest caz este nevoit să forțeze puțin nota, cunoscând situația judiciară a acestuia și a familiei sale, mizând de altfel și pe o revoltă în sânul partidului majoritar. Deocamdată noi, românii, avem o singură certitudine: colaborarea președinte-premier se află într-un punct mort. Președintele nu poate schimba premierul și nici premierul nu poate forța o suspendare a președintelui deoarece acesta se bucură încă de popularitate.

Mai nou, sunt probleme în propriul partid care a votat într-o veselie cu adversarii politici codul retrimis de el în parlament spre dezbateri. Lucrările de la Vila Lac 3, stagnează din lipsă de fonduri. Elevii și studenții fiind plecați în vacanță sunt greu de găsit chiriași pentru cele șase case ale sale din Sibiu.

Își pusese mari speranțe că se va îndrepta financiar prin triplarea salariului însă, după cum au decurs lucrurile este obligat să mai aștepte... ghinion ! Asociațiile de protejare a mediului din țară și din străinătate i-au încurcat ițele cu austriecii ! Este încrezător totuși că, după ce a promulgat cu rapiditate pensile speciale va obține cel puțin pentru soție sprijinul majorității din Parlament privind statutului acesteia de “Primă Doamnă”, și atunci lucrurile vor fi încă de pe acum... ca și aranjate.

OPINII

Jurnalul Bucureștiului / 01. 08. 2015

Munții noștri aur poartă

Într-un comunicat din data de 21 iulie, aflăm că firma Gabriel Resources din Canada a depus împotriva României o cerere de arbitraj la Centrul Internațional al Băncii Mondiale pentru rezolvarea disputelor legate de Investiții (ICSID), cu sediul la Washinton. Dâșii doresc compensări integrale pentru drepturile ce le-au fost refuzate, de a dezvolta un proiect de investiții derulat prin opt acorduri economice, ultimul semnat cu Guvernul român în 2009. Fără să aibă vreo legătură cu extracția propriu-zisă a aurului, canadienii ne acuză că le-am cauzat pierderi importante (nu se precizează suma) și din această cauză au trimis în șomaj tehnic pe o perioadă nedefinită începând cu februarie 2015, peste 70% dintre angajații companiei Roșia Montană Gold Corporation. Trebuie menționat faptul că anul trecut în iunie, Camera Deputaților a respins proiectul de lege privind exploatarea minereurilor auro-argintifere de la Roșia Montană, după ce au avut loc o serie de proteste de stradă. În felul acesta proiectul s-a blocat pe motiv că nu au fost obținute acordurile de mediu. Nu s-a făcut nicio referire la contractul semnat de părți, la persoanele implicate și la clauzele contractuale total nefavorabile părții românești. Cum s-a ajuns ca statul român să fie acționar în proporție de numai 19,31% în acest proiect (el fiind proprietarul de drept și de fapt al zăcămintelor existente}, doar Dumnezeu știe... și secretul este păzit cu abilitate. Însuși Președintele Klaus Iohannis, încearcă să se spele pe mâini declarând că proiectul nu a fost bine abordat și că îi invită pe cei implicați să reia discuțiile.

Întorcându-ne în timp cu două milenii, principalul motiv pe care l-a avut Traian când a hotărât invadarea Daciei, a fost prăduirea bogățiilor acesteia, Dacia fiind considerată un fel de EL

Dorado al antichității. Istoricii recunosc acum, că minele romane de la Roșia Montană au fost realizate peste minele dacice, nemaivorbind de faptul că, sunt unice în lume prin complexitatea și întinderea lor. Ceicare au avut posibilitatea să le viziteze, au realizat cât de străvechi este meșteșugul extragerii și prelucrării metalelor și pietrelor prețioase pentru locuitorii acestui pământ românesc. Ca să ne putem face o imagine corectă asupra conținutului unei tone de minereu aurifer extras, iată ce au demonstrat probele: aur 1,5 grame, argint 11,7grame, arseniu 5000 grame, titan 1000 grame, molibden 10 grame, vanadium 2500 grame, nichel 30 grame, crom, cobalt, galiu și, lista poate continua (...). De ce am înstrăinat cu bună știință aceste bogății, ar fi bine ca puterea politică a ultimilor ani prin foștii săi guvernanți, să ne dea explicații. Vrem să cunoaștem modul cum miniștrii de resort au dispus ca șmecherii de la Gold Corporation să ne aducă în situația jenantă, ca să nu spun critică de acum. Revenind la subiectul din antet, s-a constatat că sunt cel puțin trei companii cu numele de Gabriel Resources: Gabriel Resources N.L., companie australiană înființată în ianuarie 1995, Gabriel Resources Ltd., firmă australiană înregistrată în mai 1996 cu un capital de 22000 usd și, Gabriel Resources Ltd., companie britanică înregistrată tot în mai 1996, cu un capital social de numai 10000 lire sterline, prin intermediul căreia s-a relizat asocierea cu Mininvest Deva, toate avându-l în spate pe miliardarul controversat româno-australian, Vasile Frank Timiș. Pe această arhitectură a fost țesută o structură infracțională care, prin anexe și acte adiționale la contractele încheiate, a continuat cu o perseverență diabolică și cu sprijinul mai multor guverne (unul mai corupt decât altul), prinderea în captivitate a instituțiilor statului de drept, astfel încât acestea să nu mai aibă nicio reacție în demersul juridic al anulării lor.

Recent și foarte discret, alte două firme obscure din Canada anume Carpathian Gold și Eldorado Gold Corporation, au primit una licența de exploatare pentru aurul de la Rovina, aflată lângă Roșia Montană și cealaltă, aprobarea cu succes a studiului de

fezabilitate pentru un proiect la Certej, unde se estimează că se va extrage aur și argint în valoare de peste 3,1 miliarde dolari, pe o durată de 17 ani. Când se va termina cu jaful acestei țări deocamdată, nu știu! Cunoaștem însă cu toții cozile de topor aflate alternativ la comanda statului român, unde au avut posibilitatea să îndeplinească în 25 de ani plasa de păianjen care a ținut România în captivitate, pentru a fi mai ușor prăduită. / Iulie 2015

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag. 7 /6.08.2015
Guvernatorul și apocalipsa... belșugului !

Considerat de foarte mulți analiști economici ca fiind eminența cenușie a politicii financiar-bancare de pe plaiurile mioritice a ultimilor 25 de ani, personajul în cauză, după ce i-am analizat cu atenție CV-ul impresionant pe întregul său parcurs, în paralel cu evoluția generală a societății românești, m-a făcut să cred că este principalul răspunzător (păpușarul din umbră) al tuturor răutăților și neajunsurilor noastre. Născut la Drăgășani în august 1949 unde a urmat cursurile de școală primară, a absolvit ulterior în 1971 Facultatea de Comerț Exterior din cadrul ASE București. După facultate a lucrat ca cercetător științific timp de 19 ani la Institutul de Economie Mondială din București, luând contact cu economiști din țările vest-europene și autorizat să participe la cursuri de profil în Statele Unite ale Americii. În anul 1989 a obținut titlul științific de doctor în economie cu teza „Politici ale ratelor de schimb”, urmând să lucreze la Ministerul Afacerilor de Externe, pentru ca mai apoi să devină reprezentant comercial la Ambasada României din SUA. Din septembrie 1990 devine Guvernator al Bancii Naționale a României cu o întrerupere de un an,(decembrie 1999-noiembrie 2000)când a ocupat funcția de Premier, revenind apoi pe același post pe care îl ocupă și în prezent. Că nu a fost “recrutat” de servicii, atât de cele din țară cât și de cele străine, după cariera impresionantă pe care o are, acest lucru rămâne la latitudinea fiecăruia dintre noi să ne dăm cu părerea. Ce rol a jucat în destructurarea finanțelor și a economiei românești conform pozițiilor pe care le-a deținut în fruntea statului, nu este nevoie să întrebăm pe nimeni. După 1989 au dispărut pe rând: Banca Română de Comerț Exterior,

Banca de Investitii, Banca Agricolă și lista poate continua (...). Mugur Isărescu a fost principalul arhitect al noii legislații privind organizarea și funcționarea băncii centrale și a băncilor comerciale în perioada 1990-1991. În România post-decembristă, privatizarea a însemnat lichidarea întreprinderilor românești din afaceri care s-au dovedit a fi pentru firmele occidentale extrem de profitabile. Dezastrul care a urmat este elocvent. Dintr-o datorie externă zero, pe care ne-au lăsat-o ca moștenire comuniștii (să nu spun că aveam de recuperat aproape 2 miliarde de dolari, creanțe din relația cu statele arabe), s-a ajuns ca pe 28 februarie 2015, această datorie să se ridice la nivelul de 93,626 miliarde euro. Că între timp domnul Mugur Isărescu a devenit membru al Clubului de la Roma, apoi președinte al Asociației Române al acestui forum, vicepreședinte și președinte al Clubului Guvernatorilor Băncilor Centrale din Balcani, Marea Neagră și Asia Centrală, toate se datorează viziunii sale de "strateg" nearondat (ca să zic așa), serviciilor secrete ale marilor puteri ale lumii. Rolul său de barometru prudențial în creșterea bunăstării românilor a căpătat noi valențe și se manifestă intens, mai ales în ultima perioadă, odată cu proiectul noului Cod Fiscal. După părerea marelui "expert", românilor nu le stă bine cu bunăstarea, trebuie să fim prudenți că altfel, după bunăstare și belșug ne paște apocalipsa... (mare vizionar, nu?). Impozitele mai mici supraîncălzesc economia, o sufocă și ce facem... unde ne răcorim de atâta desfrâu!

Așa că, trebuie intervenit imediat cu o interfață prin înființarea Comitetului de Supraveghere Macroprudențială care să mai tempereze neastâmpărul românilor. Ne mai spune împricinatul ca astfel de comitete funcționează de mai bine de 4 ani, în 24 din cele 28 de țări membre ale Uniunii Europene și nicăieri nu sunt înțelese ca fiind o dictatură, un atac la Constituție sau, supraguvern. Ne atenționează domnul Guvernator că, dacă Guvernul român nu își însușește recomandările acestui comitet își asumă riscuri! - Cine riscă domnule Mugur Isărescu?

Dumneata ,sau guvernul pe care după cum decurg evenimentele, vă doriți din tot sufletul să îl vedeți înlocuit cu un altul, încropit la urgență din personaje obediente structurii dumneavoastră emoționale ! Atenționat că acest comitet este neconstituțional, domnul în speță o dă pe riscuri. Citez: "A fost si căldură mare...Este vorba de un comitet, oameni care au date. BNR are date, MFP are date, se discută pe cifre, se evalueaza riscurile. (...) sâmburele unei crize financiare pleacă chiar din anii de succes, că asta se uită! Gena crizei pleacă din anul de succes. De exemplu, anul acesta este unul de succes", a avertizat marele vizionar.

Da, domnule Guvernator, anul 2015 va fi pentru dumneata începutul apocalipsei... vă garantez eu, acest lucru !

OPINII

Jurnalul Bucureștiului / 14.08.2015
Seceta fântânilor noastre

În momentul în care acțiunile omenești perturbă factorii de mediu, rezultatele sunt întotdeauna catastrofale. Cu o climă temperat-continentală, predispusă la perioade lungi de secetă atât vara cât și iarna, țara noastră de-a lungul ultimilor cincizeci de ani, ca urmare a muncii depuse de distinși cercetători, ingineri și specialiști în domeniu, printr-un efort colectiv alături de întreaga națiune, a reușit să amelioreze această stare de lucruri. Dintr-o suprafață de aproximativ 14 milioane hectare de teren agricol, au fost amenajate hidroameliorativ și irigate peste 3,5 milioane de hectare, suprafață suficientă pentru obținerea unei producții agricole care să asigure indiferent cum, și în orice condiții meteorologice, hrana populației. Ce s-a făcut după 1989 este de neimaginat! S-a distrus aproape în întregime munca câtorva generații prin furt, indolență, lăcomie și nepăsare, ca să nu spun nesimțire, lăsând de izbeliște agricultura românească în fața secetei nemiloase care bântuie de câteva luni întreaga Europă. Pământul cere apă. Au fost emise avertizări de cod portocaliu în diferite zone ale țării, iar arșița face ravagii pe mai bine de 900.000 de hectare la culturile de porumb, cartof, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și lista (...) poate continua. Cât va mai ține canicula, potrivit prognozelor meteorologice, veștile proaste nu se opresc aici. Deficitul de umiditate din sol va deregla serios calendarul lucrărilor agricole de toamnă, cu efecte la fel de grave asupra întregului an agricol 2016. Pierderile sunt imense. La nivelul acestei perioade specialiștii le-au evaluat la 30% din volumul producției agricole, cu tendințe de creștere până la 60 %, în condițiile în care se spune că nu va ploua deloc până în luna octombrie a acestui an. Este halucinant...! Prin țară cohorte de

preoți, mai ca în Evul Mediu, țin slujbe de ploaie. Agricultorii individuali, fermierii mici și mijlocii cer ajutor pentru culturile afectate de secetă. Românii își drămuiesc banii de la o lună la alta, foarte mulți dintre ei trăind pe datorie. De altfel, peste 70% din aceste venituri se duc pe mâncare și bunuri de strictă necesitate. Nivelul de trai al populației a scăzut așa de mult încât, din zece români doar unul își mai poate permite să pună și un ban deoparte. Cei care doresc să meargă în străinătate sunt avertizați de MAE că în Ungaria se menține codul roșu de caniculă până spre sfârșitul lunii august. Mulți cetățeni români aflați la muncă acolo au posibilitatea să facă o comparație între modul cum este îngrijit și importanța care se acordă pământului agricol din țările civilizate ale Europei, vizavi de dezastrul pe care l-au înfăptuit diriguitorii noștri în țară. Defrișările masive, colmatarea cursurilor de râuri, întreruperea lucrărilor de investiții privind irigațiile, distrugerea perdelelor forestiere cu rol protector și hidroameliorativ, nu au condus la altceva decât la această stare de lucruri. Mai nou, se vinde și se cumpără pământul românesc pe te miri ce, de la amărății de „țărani” aflați în imposibilitatea de a-l lucra. Copiii sunt tot mai puțini prin satele românești, cântecul de nuntă se aude din ce în ce mai rar și mai șters, situația demografică a țării a coborât dramatic. Cât va mai ține canicula, seceta ne pârjolește până și zestrea culturală a națiunii. În orașul de la poalele Cetății din care vă scriu, mergând spre piață, șantierul stradal emană un miros de moloz, nisip, uscăciune și praf. Un praf selenar care îmi intră-n plămâni și mi se depune pe haine, apoi mă obligă să fac un ocol lăturalnic în căutarea unei oaze de verdeață, care... Nu Este! Statuia marelui poet din Parcul Cetății, bătută de arșiță, îndură solemn captivitatea deșertăciunii. Arborii de patrimoniu, din mijlocul terenului de joacă al copiilor din parc, cu crengile uscate, arată ca niște fantome aflate în rugăciune. Păsările cetății, însetate, nu mai cântă, veverițele nu mai sunt jucăușe și, de undeva de prin scorburi urmăresc cu atenție pașii trecătorilor grăbiți în căutarea unei umbre mai răcoroase. Seceta a pătruns adânc în fântânile

din Viile Noi, pentru a le seca izvoarele. Cândva, Mureșul a fost barat la Mintia pentru ca lacul de acumulare să alimenteze cu apă bazinele de răcire ale termocentralei. Am înțeles că aceasta se dorește a fi închisă și odată cu ea, mulți salariați vor rămâne pe drumuri. Nu știu cum aș putea să intervin încă de pe acum să alung gândurile vreunui impostor nelegiuit, gata să ridice batardourile barajului cu scopul de a-i seca lacul, care va atrage la rându-i, imediat după dânsul, și izvoarele fântânilor noastre.
/August 2015

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag 7 / 27.08.2015
Salariul, sănătatea, bugetul statului și legalizarea șpagii

Fiind în dezbatere Proiectul noii Legi a salarizării, prin care se prevăd creșteri semnificative ale veniturilor personalului plătit din fonduri publice, asistăm la o acutizare a luptei pentru mărirea pe ultima sută de metri a veniturilor unor categorii profesionale în detrimentul altora, arogându-și fiecare rolul determinant pe care îl joacă în sfera socială. Din datele puse la dispoziție de către Ministerul Finanțelor Publice, se constată un excedent bugetar de 7,4 miliarde lei, respectiv 1,06% din PIB, cu premise de creștere. De asemenea prin afirmațiile domnului Victor Ponta, ni se dau asigurări că sumele prevăzute a fi încasate pentru luna în curs au fost realizate încă de miercuri, 26 august. Tot dânsul pentru a scoate în evidență realizările guvernului pe care îl conduce, ne mai spune că aceste lucruri sunt o rezultantă firească a combinației „magice” dintre taxele mici și colectarea eficientă a ANAF-ului, prin combaterea evaziunii fiscale.

Ei bine, aflându-ne pe acest trend de creștere au și început să sclipească ochii demnitarilor noștri, în frunte cu Președintele țării, care fără a catadicsi o secundă, împreună cu vicepremierul Gabriel Oprea aflați într-un moment propice, au considerat că este bine să-și tripleze peste noapte salariile. Exemplul dat de lăcomia acestor oameni votați bine-merci de către popor, nu a făcut altceva decât să deschidă cutia Pandorei. Rând pe rând, au început să se audă voci mai mult sau mai puțin îndreptățite, care să ceară măriri salariale. Asistăm acum la o creștere a tensiunii dintre diferitele categorii profesionale din sistemul public, nemulțumite de plafoanele lor, vizavi de creșterile peste noapte ale demnitarilor.

Sub presiunea sindicaliştilor din sănătate, executivul le-a aprobat în ședința de miercuri, 26 august, majorarea cu 25 % a

salariului brut, începând cu data de 1 octombrie 2015, față de nivelul avut în luna septembrie. Motivația ordonanței fiind aceea de a stopa migrația medicilor și a personalului de specialitate înalt calificat către locuri de muncă din străinătate, mai atractive din punct de vedere financiar. Prin același act normativ se majorează cuantumul celorlalte sporuri aferente ducând la un impact bugetar de aproximativ 1,7 miliarde lei. Diferența de 5,7 miliarde lei rămasă din excedentul bugetar după plata medicilor, a și început să devină obiectul de zăbanie între salariații din educație, administrația publică centrală și locală, aparatul Ministerului de Interne, etc. Guvernul prins pe picior greșit știind că nu poate onora toate măririle salariale a început să o dea la întors, precum că se iau „atenții” în sistem și că acestea trebuiesc impozitate! După eșecul usturător pe care l-a avut cu impozitarea bacșișului de la comercianți, iată că acum mai marii zilei vor să legisfeze plicul dat medicilor de către pacienți sau rudele acestora, gândindu-se la un proiect de lege prin care să elimine răspunderea penală a celor care iau bani fraudulos în nume propriu după îndeplinirea unor atribuțiuni legale de serviciu. Pentru a înlătura caracterul penal al faptei, iată ce spune Premierul : „Aceste contribuții suplimentare pe care pacienții vor să le aducă, trebuie să nu fie condiționate, să fie după încheierea actului medical, declarate și impozitate. Inițiativa legislativă va fi trimisă Parlamentului care, dacă o va aproba, doctorii și asistentele ar putea primi bani sau cadouri de la bolnavi, fără să mai riște să fie acuzați de mită”. De la ministrul de resort Nicu Băncioiu aflăm că, „ în secolul nostru, nu poate exista absolut nimic, fără chitanță”!

În urma celor prezentate, eu nu sunt surprins deloc să constat nivelul redus de inteligență afișat de guvernanții noștri, aflați oricum într-o acută criză de soluții. Decizia impozitării unor astfel de practici a revoltat o mare parte a medicilor care nu doresc acest demers legislativ, ci vor numai salarii decente și condiții bune de lucru. Ce putem spune despre adevărații contribuitori, salariații din sistemul privat, la bugetul public?

Absolut nimic. Se mulțumesc cu minimum pe economie stabilit aleatoriu și, neavând nicio posibilitate de manifestare în fața patronatelor aflate în cârdășie cu guvernării, rămân pe mai departe să ducă în spate povara statului, obligați fiind să plătească impozite, taxe, biruri și șpăgi, care mai nou se doresc a fi și acelea “legalizate”.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei pag.7/ 4.09 2015
Patriotismul românesc înțeles ca o virtute personală

Ar fi bine ca în fiecare an la data de 30 august să păstrăm un moment de reculegere întrucât în această zi a anului 1940 s-au semnat la Viena documentele "arbitrajului" germano-Italian (Dictatul de la Viena) prin care partea de nord a Transilvaniei (43.492 kmp și 2.667.000 de locuitori în majoritate români) era luată României și predată Ungariei horthyste. Lipsa de curaj sau mai bine-zis lașitatea regelui Carol al II-lea de a avea un contact direct cu Hitler, coroborată cu starea de derută a cercurilor conducătoare precum și incapacitatea guvernului condus de Ion Gigurtu, au determinat acceptarea necondiționată a acestui rapt din teritoriul și inima națiunii românești care, în dimineata zilei sus amintite prin votul dat în Consiliul de Coroană a fost admis cu majoritate de voturi 19 pentru, 10 contra și o abținere. Odată cu întoarcerea armelor contra Germaniei, la 23 august 1944 și prin participarea alături de armata sovietică la eliberarea de sub jugul fascist al celorlalte națiuni, s-au creat premisele acceptării de către Uniunea Sovietică ca Transilvania de Nord să revină României, cu condiția instaurării la București a unui guvern, procomunist.

Ce a urmat după aceste demersuri istorice se cunoaște și ca un blestem suntem parcă osândiți să avem și acum după 75 de ani de la acel eveniment întunecat o clasă politică la fel de iresponsabilă și meschină, trădătoare până în măduva oaselor și gata oricând să se vândă și să ne vândă pe nimic în folosul ei personal. Un alt individ (Adrian Severin), înscăunat ca ministru de externe pe vremea regimului Constantinescu, a semnat în 1997 tratatul de bună vecinătate cu Ucraina, prin care sub semnătura acestuia, România a renunțat de bună-voie și nesilită

de nimeni la teritoriile din Bucovina de Nord, pierdute prin tratatul Molotov-Ribentrop. O mângâiere personală am avut-o din partea parlamentarilor europeni care l-au huiduit public pe acest trădător, acuzat că a cerut și primit mită în schimbul susținerii unor amendamente la legislația europeană pentru a favoriza anumite cercuri de interese.

Situațiile încordate de pe scena politică a lumii în condițiile unor stări conflictuale permanente și a unei crize financiare ce se prefigurează, vor conduce la alimentarea mișcărilor naționaliste și iredentiste în același timp, ca un atentat la pământul, limba, cultura și tradițiile statelor naționale lucru de altfel remarcat și la noi, mai ales în zonele cu populație majoritară maghiară. Nu sunt antisemit, sunt îngăduitor și tolerant într-o anumită măsură cu aceste stări de lucruri, însă trebuie să iau atitudine gândindu-mă numai la faptul că patriotismul meu derivă din dragoste și îl socot ca fiind o virtute pur personală. M-am născut și mi-am petrecut copilăria în partea de sud-vest a țării, pe malul stâng al Dunării, foarte aproape de gura Timocului sârbesc, și vă pot aduce la cunoștință că zece lideri ai organizațiilor de români de pe Valea Timocului au semnat o scrisoare prin care cer autorităților de la București adoptarea unei legi care le-ar permite și lor să obțină mai ușor cetățenia țării de origine, având în vedere faptul că de această facilitate se bucură etnicii români din Basarabia și nordul Bucovinei. Ce au făcut guvernării noastre!? Anul acesta pe 29 aprilie, Camera Deputaților a respins definitiv un proiect de lege care le acorda cetățenie în condiții speciale etnicilor care trăiesc în comunitățile aflate în jurul granițelor României. Pentru că mai sunt printre noi și câțiva oameni cu dragoste față de țară și zestrea ei culturală, un alt proiect inițiat în același timp a fost adoptat de senatori și urmează să reintre în dezbaterile Camerei Deputaților.

Avem noroc totuși cu bunul Dumnezeu, care ne crește țara chiar și atunci când nu o merităm! Cel mai nou pământ românesc (Insula Sacalin) întins pe o suprafață de 21.410

hectare, crește mereu , cu peisaje de basm care îți taie respirația, cu specii de păsări și soiuri de plante rare la care nu se poate ajunge decât cu barca. Deocamdată Guvernul României nu a întreprins nimic în popularea insulei și nici măcar turiștii nu au acces. O măsură despre care se spune că este controversată, însă, din punctul meu de vedere este pe deplin justificată. / Septembrie 2015

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag.7 / 11.09.2015

Primul val migraționist, sau începutul unui nou război
interconfesional

Am ajuns să trăiesc și să resimt acut paradoxul controverselor iscate în jurul credinței, acea zvâcnire lăuntrică a spiritului universal reconvertit în substanță care, prin însăși existențialitatea ei nu face altceva decât să ne definească ca oameni și să ne desăvârșească trăirea. Forța unei națiuni fiind dată de armonia practicilor sistemelor de credință ale grupurilor interconfesionale, a determinat pe fiecare în parte să își definească atât doctrina religioasă liber consimțită, cât și cadrul legal instituționalizat. Toate bune și frumoase în teorie, însă cu practica stăm mai greu ! Credința și naționalismul dacă nu vin din „străfundul inimii” așa cum sugera psihologul Constantin Rădulescu Motru, se ajunge la acel spirit de turmă, ușor manevrabil și folosit în favoarea unor interese oculte. Comunitatea Europeană prin valorile ei a permis circulația masivă a forței de muncă și odată cu aceasta a deschis porțile mai multor confesiuni religioase, care au pus în încurcătură afacerile bisericilor deja existente. Criza refugiaților din statele arabe musulmane este fără precedent, ea izvorând din foamete, distrugere și teroare ca modalități de expresie ale regimurilor totalitariste susținute la putere de diverse cercuri economice, vizavi de lipsa de acțiune a Occidentului. Fundamentalismul islamic, coroborat cu corupția politică a generat războiul civil din Siria, permițând celei mai periculoase grupări terorist-religioase din lume să controleze o treime din teritoriul țării și aproape toate resursele de petrol și gaze ale statului. Probleme asemănătoare sunt în Liban, mai nou se preconizează și un alt val de migrație din Irak, acest stat fiind supus ani în șir la violențe și promisiuni nerespectate. Încurajați de imaginile

prezentate în media și de poveștile auzite de cetățenii acestor țări de la rudele lor din Europa, ademenitoare, peste 3,1 milioane de tineri irakieni riscă să-și părăsească definitiv țara, dacă nu le vor fi rezolvate problemele de către factorii răspunzători și în cauză, anume UE și SUA.

Revenind la subiectul pus în discuție, se poate observa că puterea banului l-a îndepărtat pe om de Dumnezeu. Ochii sticloși ai arginților au luat mințile guvernanților națiunilor lumii, deci și ale enoriașilor din comunitățile confesionale aferente. Mai grav este faptul că, biserica a fost și este folosită de către sferele puterii în activitatea de propagandă politică, prin implicarea preoților, a pastorilor și a altor membri din aparatul clerical, în actul de decizie al cetățeanului pentru anumite direcții administrative și guvernamentale de urmat. Așa cum a declarat recent Primarul General al Bucureștiului, Sorin Oprescu, cercetat de DNA pentru luare de mită citez: "Vidul de valori, absența simțului moral, disponibilitatea pentru orice fărădelege, arivismul atroce, cinismul nețărmuit, minciuna ca mod de viață" am încheiat citatul, aceste atribuțiuni ale răului pot fi regăsite și în rândul enoriașilor tuturor grupărilor confesionale din România. Se constată de asemenea o implicare sânguincioasă a bisericii chiar în economia funcțională a statului, dezlănțuind pe față un adevărat război între culte, pentru acapararea unui număr cât mai mare de credincioși, putere și... bogăție.

Biserica Ortodoxă Română, cu o avere estimată la peste 3 miliarde de euro, reprezentând cel mai mare cult din țară, deține peste 70.000 de hectare de pădure și teren arabil, sute de hoteluri, restaurante, ferme de producție, vii, livezi (...), o întreagă economie cu circuit închis semi-fiscalizată, însă puternic ancorată la banul public și devoratoare de subveții, ca să nu mai vorbim de banii strânși din serviciile religioase, vânzarea obiectelor de cult, turismul religios și lista poate continua,(...). Mai nou, Episcopia Argeșului a cumpărat de la Hidroelectrică o microhidrocentrală cu nume sugestiv, "Călugărița" implicându-

se astfel direct în industria energetică a țării. Abia acum încep să realizez ce se va întâmpla cu România, când va trebui să primească și să găzduiască conform înțelegerilor europene un procent însemnat din valul de refugiați musulmani. Care vor fi noile norme de conduită și valori morale, numai bunul Dumnezeu poate ști, așadar orice discuție purtată pe această temă de către noi, muritorii de rând, consider că este o pierdere de timp, și resurse. /Septembrie 2015

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag. 7 / 18.09.2015
Minciuna și hoția ca mod de operare în administrarea
banului public

Aleșii neamului, în calitate de reprezentanți ai administrației publice atât la nivel central cât și la nivel local, în condițiile unei legislații ambigue și incoerente, în care articolele unor acte normative asumă, contrazic sau uneori chiar anulează prevederile altor acte normative, au fost puși în situația ca deciziile pe care urmau să le ia pe parcursul îndeplinirii atribuțiilor pe funcție, să fie influențate direct de educația, inteligența și cumulul specific moral, al valorilor lor personale. Lipsa unui cod de conduită adecvat funcției de demnitate publică, vizavi de statutul funcționarilor publici, a oferit posibilitatea ca întregul set de atribuțiuni și obligații să fie interpretat evaziv, lucrurile să fie amestecate, răspunderea materială și penală în caz de abateri să fie pe undeva colectivă, greu de cercetat și disjuns, ducând până la anularea acesteia. Întrucât lucrurile s-au desfășurat în această manieră mă face să cred că, la baza lor a stat fie prostia și neprofesionalismul, fie au fost coordonate ocult,... asta rămâne de văzut, însă prin acest mod de operare aleșii neamului timp de 25 de ani au deschis larg porțile jafului, fraudei și corupției generalizate. Indiferent ce se stipulează în cadrul legislativ existent, prin care aleșii sunt obligați să dea dovadă de cinste, corectitudine, să nu ceară pentru sine ori pentru alții bani, avantaje, foloase materiale în dauna interesului general, aceste fapte totuși, se petrec ! DNA-ul întocmește dosare și reține pe bandă largă așa-ziiși încălcători de lege ca într-un film bine regizat, probabil pentru a întinde o cortină sau o perdea de fum între contribuabilii onești și demnitarii aflați în flagrant, cu intenția vădită ca lucrurile să se oprească aici, îngreunând astfel sarcina de rezolvare a dosarelor

în instanță pentru recuperarea prejudiciilor. Un exemplu edificator în acest sens poate fi dosarul fostului primar al Constanței, Radu Mazare care, găsit cu bani nedeclarați de către ANI în sumă de 800.000 euro în conturi din străinătate (Israel), iată cum s-a justificat: “ Dacă inspectorul respectiv m-ar fi întrebat așa cum prevedea legea, l-aș fi lămurit. (...). Lămuririle o să le dau în fața comisiei de pe lângă Curtea de Apel (...), banii din cont erau parte a unei înțelegeri financiare și nu trebuiau declarați în declarația de avere”, am încheiat citatul. Ce putem înțelege de aici este faptul că au fost create porțițe largi aleșilor români cu prerogative de infractori, de a realiza afaceri pe bani publici în interes personal, prin externalizarea și monopolizarea investiției comunitare. Fostul edil este anchetat de procururi încă din anul 2012 și trimis în judecată în patru dosare penale. În niciunul nu s-a dat până acum vreun verdict. Zilele acestea se află pe rolul DNA un caz mult mai răsunător, al primarului general al capitalei, Sorin Oprescu, care fiind acuzat de luare de mită prin intermediul unor subalterni și prins în trafic având asupra sa o parte din bani, a declarat că: “Sunt nevinovat!”. Audiata în fața Judecătorului de drepturi și libertăți edilul a recunoscut existența sumei de 5000 de euro (bani marcați), însă, încercând să inducă în eroare instanța a scornit o minciună, afirmând că această sumă de bani provine dintr-un împrumut mai mare, de 25.000 euro, luat de la un subaltern: “ șoferul său personal “(!?) Eu nu mă pot împăca cu ideea că, un om, un medic, un chirurg renumit de talia lui Sorin Oprescu, ales prin votul aproape unanim al bucureștenilor, cu toată educația și pregătirea lui profesională să fie atât de ușor de corupt, mai rău chiar, să coordoneze un grup infracțional așa cum rezultă din dosarul cauzei existent la DNA, primind bani din contractele semnate, partea lui fiind de 10 % din sume. Că în interiorul instituțiilor publice funcționează regula relațiilor de cumetrie și că numirile pe posturile cheie se face dând șpagă, aceste lucruri sunt de notorietate. Mai nou, la București a funcționat postul de”șofer-casier ”al edilului pentru a colecta mita de la directorii

serviciilor din subordine. În alte localități de aceste îndeletniciri se ocupă afinii cu nașul în suflet, rubedeniile nașului aflat în postura de primar, cu largul concurs al secretarului instituției și al consilierilor locali. Îmi pare rău și mă doare când scriu astfel de lucruri însă ele sunt adevărate și au cangrenat întregul sistem public. Suntem țara cu cele mai multe biruri pe cap de locuitor și, totuși, abia dacă putem acoperi gurile flămânde ale hoției, jafului, corupției și minciunii aduse la rangul de lege, care să asigure un cadru operațional cât mai eficient infractorilor așezați bine-mersi în fruntea administrației publice centrale și locale a statului.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag.7 /25.09.2015
Recuperatorii de datorii închipuie

Statul român, corupt până în adâncul structurilor sale și aflat în situația în care din cămara țării s-a furat aproape tot, nemaivând lichidități pentru îndeplinirea propriei camarile a început o ofensivă fără precedent de recuperare prin orice mijloace a restanțelor de la contribuabilii aflați în situația de insolvabilitate. Sunt vizate atât societățile comerciale creatoare de produs intern brut (în care lucrează efectiv masele largi salariale), cât și persoanele fizice aflate în imposibilitatea gășirii unui loc de muncă, lipsite astfel de resursele minime pentru existență. În acest context statul român și-a construit și își perfecționează meticulos un comandou propriu de recuperare a datoriilor în cadrul sistemului său de organizare pentru activitățile fiscalizate, de asemenea a permis și înființarea altor "entități" care să presteze aproximativ acelaș gen de activitate, pentru restul datoriilor aleatorii. S-o luăm pe rând :

- Ministerul Finanțelor Publice își va reorganiza fiscal creând o Direcție de executare silită a cazurilor speciale pentru marii contribuabili, proces în care va avea nevoie de încă 1000 de posturi suplimentare, amintind faptul că numai ANAF-ul a avut la sfârșitul anului trecut peste 24.000 de angajați. Se va avea în vedere administrarea marilor contribuabili pentru executarea silită în cazuri speciale (inclusiv valorificarea bunurilor sechestrate), cu luarea măsurilor asiguratorii. Nu vor scăpa de mâna lungă a fiscoșului nici persoanele fizice autorizate, deoarece pentru ele va fi reorganizată o Direcție generală de control specific.- În paralel cu statul și în absența unor reglementări legale, au apărut firmele de recuperare creanțe, care și-au făcut propriul set de reguli pentru cei aproximativ 3.000 de angajați pe care îi au, fără ca nimeni să se îngrijească de

ocrotirea milioanelelor de datornici în cazul eventualelor abuzuri. Sunt consemnate peste 5.000.000 de dosare în lucru pentru debitorii cu restanțe la bănci și la companiile de utilități. Că este vorba despre societăți profesionale de avocați, sau de SRL-uri, acestea activează în baza unui cod CAEN și anume 8291, cu contracte prestări servicii, sau cu contracte de mandat, girate însă de instituțiile autorizate ale statului. Contribuabilul român trebuie să cunoască faptul că, ajuns în situația de datornic, poate fi supus la umilințe, hărțuiri și abuzuri. Sunt mii de cazuri în care sumele din dosarele de creanță depuse la executorii judecătorești, prin penalitățile de întârziere și prin dobânzile adăugate la sold, au ajuns să crească până la dublul datoriei inițiale. Pentru ca lucrurile să fie bune și frumoase, noul Cod Fiscal care va intra în vigoare după 1 ianuarie 2016, potrivit art.180, persoanele fără niciun venit vor datora și ele o contribuție lunară de 5,5 % din salariul minim pe economie, plata se va efectua trimestrial până în data de 25 a ultimei luni din trimestru, aproximativ 693 lei anual. Că este o datorie creată artificial (fictivă), indiferent de destinația banilor și de argumentația adusă în favoarea fondului unde trebuie să ajungă suma (CASS), acest lucru mă revoltă și sunt tare curios să văd care vor fi modalitățile de recuperare în caz de neplată: confiscarea de bunuri personale, sechestrul asiguratoriu pe avere, zile de muncă voluntară în folosul comunității, pierderea unor drepturi (... etc), rămâne de văzut cum se va face. Tot aici, Direcția Generală a Finanțelor Publice ne atrage atenția că, persoanele fizice fără venituri, datorează acești bani pentru a dobândi calitatea de asigurat (!?). Păi, dacă datornicul nu are de unde, și nici cum să facă rost de ei, care-i soluția ? Lipsit de avere și fiind sărac lipit, omul va trebui să comită o infracțiune pentru rezolvarea lucrurilor : statul își va primi banii, el va trăi binișor o bucată de vreme până la o altă infracțiune când, probabil, va fi prins și trimis după gratii unde cel puțin nu va mai avea grija zilei de mâine. În câțiva ani România se va transforma într-un imens penitenciar și dacă se va ajunge acolo, cine va mai munci

!/? Rezolvarea problemei se află tot pe masa guvernanților: prin Europa bântuie de ceva timp un val migraționist de tineri din țările arabe musulmane, apti de muncă, cu alte valori civice și religioase, unde vinovații de curvărasie, corupție și furțișaguri precum și datornicii, sunt aspru pedepsiți sau pot fi condamnați la moarte.Soluții sunt, rămâne de văzut care vor fi alese. În spatele acestora oricum vor avea de muncă la greu, recuperatorii de datoriii,...închipuite.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glsul Hunedoarei, pag.7/ 02.10.2015

Datoria publică a României acoperită cu praf, ... în ochii electoratului

Aș dori să fiu înțeles încă de la bun început. Observ că de câțiva ani poporul român se confruntă cu o gravă criză de identitate. În absența unor adevărați oameni politici și de stat, care să preia și să conducă ferm destinele țării întru bunăstarea și prosperitatea cetățenilor ei și în contextul unui climat extern nefavorabil, lucrurile au mers din rău în mai rău, încât am ajuns să trăim cu toții o mare dezamăgire. Aleșii neamului după 1989 indiferent cum s-au numit, trebuie să recunoaștem că au fost și sunt legitimi, adică Parlamentul este legitim, Guvernul este legitim, Președintele este legitim. Că nu am fost prezenți toți cei cu drept de vot la urne, asta este altă problemă, nu ne-a ținut nimeni acasă cu forța ... și în acest caz au decis 4,2 milioane de români soarta a 19,8 milioane, atât cât numără populația înregistrată a țării, după ultimele statistici oficiale. E normal ? Bineînțeles că da, așa este în orice democrație, nu mergi la vot suporta consecințele intereselor altora. Aleși sau nu, de mine, cu toate că nu am lipsit de la niciun scrutin, politicienii ieșiți câștigători i-am acceptat pentru că sunt o fire deschisă și conciliantă. Dacă este corect acest lucru, la fel de bine trebuie să suport și consecințele rezultatelor electorale: un muncitor din sistemul privat, susține unul de la stat și încă doi pensionari. De-i mai rămâne și lui ceva, au grijă alții să nu se pricopească! Se știe de asemenea că peste jumătate dintre familiile românești trăiesc sub pragul de sărăcie și au nevoie de cel puțin 2000 de lei lunar pentru a-și acoperi cheltuielile casnice. Deoarece s-a distrus economia națională și procesul continuă încă prin jaf, corupție și căpușare, încetul cu încetul capitalismul reprezentat de firmele străine cu filiale aici în țară ne-a adus la stadiul de

colonie și a obligat în același timp România să apeleze la împrumuturile troicii, FMI-BCE-BM. Înaintea ședinței de săptămâna trecută a coaliției de guvernare Premierul, pe lângă prezentarea listei cu “reușitele” guvernului pe care îl conduce, a afirmat faptul că: “am scăzut cu 12 miliarde datoria publică”. Nu a precizat nici care datorie și nici moneda de exprimare a acesteia, pe modelul minciunii prin omisiune exersată de altfel și într-o altă alocuțiune de genul: “anul acesta terminăm și nu mai avem absolut niciun dolar datorie la FMI”, lucru complet neadevărat. Din datele oficiale ale Ministerului de Finanțe se poate citi negru pe alb că datoria publică totală a crescut între aprilie 2012, și finele lunii iunie anul acesta, de la 212 miliarde lei la 260 miliarde lei, aprox. 23% din PIB. Dacă s-a referit numai la împrumutul luat de la FMI, parte a acordului semnat în 2009, unde finanțele au achitat suma de 2,5 miliarde, diferența de 9 miliarde va rămâne să fie achitată de BNR. După cum privim lucrurile acestea par a fi amestecate și se încearcă o inducere în eroare a populației prin faptul că, de anul viitor și până în 2023 mai avem de plătit troicii încă 4,9 miliarde euro, bani prevăzuți în cadrul aceluiași acord. Intrați în febra campaniei electorale, guvernării noastre se gândesc la un nou aranjament cu FMI-ul, însă deocamdată este foarte greu din cauza lipsei de reforme precum și a controverselor iscate de-a lungul derulării acordului mai sus amintit. În contextul în care prin noul Cod Fiscal se prevăd consistente majorări salariale pentru bugetari, și rând pe rând dispar ramuri întregi industriale, cum este cazul industriei de îngreșăminte chimice cu venituri de 1 miliard de euro și 10.000 de angajați, lucrurile se complică așa de mult încât pun într-o situație delicată statul, care va fi nevoit să apeleze la alte forme de împrumuturi: de pe bursă, bănci private, emitere de obligațiuni, titluri de stat, (...) etc. Pentru ca lucrurile să nu se oprească aici, instituțiile bugetare se împrumută și ele la greu, ministerele la fel, bașca că mai primesc și fonduri europene gratuite, pe care dacă nu le justifică, sunt obligate să le returneze cu penalități. De unde? Tot din împrumuturi, care vor

trebui apoi rambursate din taxele și impozitele fără număr, ce apasă pe spinarea contribuabilului credul. Că valoarea însumată a datoriei (publică + privată) este de aprox. 100 miliarde de euro, cam 5000 de euro pe cap de locuitor, se pune firesc întrebarea :- Unde sunt banii? Constatăm că nimeni nu spune nimic. În acest caz, nu ne rămâne decât să scăpăm de praful aruncat în ochii noștri de către guvernanții intrați deja în febra electorală, și să ne hotărâm încă de pe acum, asupra prezenței de anul viitor, la urne.

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag.7/ 09.10.2015

Copiii, florile pământului.

Trăiesc un coșmar și acum, după aproape un an de când la conducerea statului nu mai este neisprăvitul cu privirea împăienjenită de ură, cu glasul înecat în grobianism și ignoranță, ce se exprima astfel: „România este plină de mămicuțe și bebeluși (...)”, sau: „România este o țară de mâna a doua(...)”, „plecați, plecați din țară, dacă sunteți leneși (...)”, „avem nevoie de chelneri, tinichigii și ospătari”, „salarile bugetarilor și pensiile se reduc cu 25% începând cu data de...”.

Îmi trec zilnic prin fața ochilor aceleași forme devoalate în culori sumbre, aceleași clișee de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. Presa și televiziunile transmit informații din ce în ce mai năucitoare privind populația țării și scăderea drastică a acesteia, creșterea numărului deceselor la mia de locuitori, creșterea mortalității infantile care ne situează printre ultimele state ale lumii și multe altele, în același context. Dacă la începutul drumului nostru democratic am pornit cu 23 milioane de locuitori, după 25 de ani de reforme „originale”, situația demografică s-a schimbat dramatic, ajungându-se acum să constatăm că am pierdut peste 3 milioane de oameni. Modul cum s-au desfășurat evenimentele a condus la distrugerea „planificată” a economiei, sărăcirea continuă a populației rămasă fără un loc de muncă stabil și migrația acesteia peste hotare, rupând de altfel în același timp și legăturile simbiotice din cadrul familiei tradiționale.

Emanciparea prost înțeleasă, violul, incestul, adopțiile folosite ca paravan în traficul ilicit de organe, pe fondul lipsei unor măsuri de prevenție corespunzătoare, au creat un spațiu larg de acțiune tarelor răului din subconștientul colectiv al

tinerei generații. Și ca lucrurile să nu se oprească aici, prostituția și pornografia (în special pornografia infantilă), nivelul redus de informație și educație oferit de învățământul încă nereformat, abandonul școlar și consumul de droguri distrug încet și sigur spiritul românesc. Iată numai o parte din știrile care mă sufocă aproape zilnic și modul cum sunt prezentate de media: „În România, anual sunt semnalate peste 16.000 de cazuri de abuz asupra minorilor”, „În ultimii 20 de ani s-au înregistrat peste 20 milioane de avorturi”, „Într-o localitate mehedințeană trei gemene au fost abandonate la maternitate de către o mamă iresponsabilă”, menționându-se și faptul că, „aceeași familie a vândut un alt copil dintre cei pe care îi mai deține în vârstă de 10 ani, pe băutură (cinci bidoane cu bere), la o familie ce pretindea că ar fi dorit, chipurile, să-l înfieze”,...(!?) . Citesc de asemenea titlurile unor știri dezbătute și în presa străină: „Copii români, vânduți cu 3.000 de euro în Italia”, „Copii de români, sclavi pe câmp în Marea Britanie”, „Un traficant de minori a făcut 30.000 de euro, vânzând copii români în Marea Britanie”, „Peste 350.000 de copii români au câte un părinte la muncă în străinătate” și lista poate continua. Îmi pun firesc întrebarea: -Unde este statul în această ecuație și unde se duc banii alocați instituțiilor abilitate să rezolve astfel de lucruri? Ce fac ONG-urile, apărute ca ciupercile în peisajul social, mari consumatoare de bani europeni destinați minorilor în prevenirea cazurilor de abuz? Ce fac asistenții sociali, consilierii școlari, asistenții maternali, părinții la rândul lor, de ce nu își duc fiecare misiunea pe care o au de îndeplinit, până la capăt? Problemele colectivității nu pot fi tratate cu bunăvoință.

Fenomenul de alienare al tinerilor prin evadarea din realitatea curentă în spațiul virtual oferit de calculator, a condus la drame înfiorătoare. Oamenii care au sesizat și au luat atitudine față de toate aspectele mai sus menționate, au început să dispară unul câte unul prin excludere, marginalizare sau, transformați în ținte de către impostorii aflați vremelnic la conducerea instituțiilor răspunzătoare ale statului. Cum și în ce fel vom

asigura viitorul copiilor noștri în momentul în care traficanții, violatorii, criminalii, zburdă nestingheriți în libertate, răspunsul trebuie căutat și găsit chiar în capacitatea de purificare a nației, privită ca un atribut firesc al structurii arborelui nostru genealogic. Cu rădăcinile înfipte adânc în curbura arcului carpatin, acesta are în el forța necesară să-și scuture an de an frunzele veștede și bolnave în straturi groase, pentru ca timpul să le transforme în lut și din lutul amestecat cu mranîța toamnelor, să-și hrănească în fiecare primăvară florile de rodire: adică, ... copiii pământului românesc.

PUNCTE DE VEDERE

Glasul Hunedoarei , pag.7 /16.10.2015
Românii, captivi în prăpastia dintre două dimensiuni
culturale

Au trecut câteva zile de când Biblioteca Județeană „Ovid Densusianu” din Deva a organizat un eveniment foarte important în cadrul proiectelor sale culturale, anume: „Salonul Hunedorean al Cărții” –noutăți editoriale, lansări de carte, întâlniri cu scriitorii și pot să afirm că efectul acestuia prin strigătul disperat într-o renaștere a valorilor românești abia de acum încolo își va face resimțită prezența. Aduc cuvinte de laudă modulului exemplar cum au fost organizate dezbaterile și lansările de carte, modulului exemplar de găzduire a peste 80 de edituri cu inventarul aferent , îndreptățindu-mă să exclam: - Cinste, organizatorilor! Consider că numai astfel de manifestări netezesc și bătătoresc calea regăsirii noastre spirituale, aflată într-un moment de rătăcire pe fondul problemelor care macină și frământă societatea. De ce s-a ajuns aici, răspunsul îl putem găsi numai analizând factorii decizionali și răspunzători în același timp, adică „elitele”, care au defilat pe la șefia Ministerului Culturii și prin instituțiile lui subordonate. Citesc un articol editat recent de către scriitorul Andrei Pleșu, care ne spune: „Nu-mi plac solemnitățile obtuze, stilul țepăn, pompa oficială,(...)./ Practica obsesivă a glumiței, recursul la bășcălie ieftină, relaxarea ostentativă a brăcinarilor poate fi - mai ales în diplomatie - inoportună, dizgrațioasă, riscantă. Nu te poți mișca pe scena publică a lumii, cum te miști între mese, la o petrecere privată.” Din spusele distinsului om de cultură, pot să mă gândesc că, omul în genere, se află captiv între două dimensiuni filosofice: a spiritului și a burții. Andrei Gabriel Pleșu, scriitor și eseist român, estetician și istoric al artei, fost ministru al Culturii (28 decembrie 1989 -16 octombrie 1991) în Guvernul Petre Roman și ministru al Afacerilor Externe, în

Guvernul Radu Vasile (29 decembrie 1997- 22 decembrie 1999), chiar se află în această dilemă. Le-a trăit cu obstinație pe amândouă. Iată ce ne mai spune filosoful: „Țara pierе și elita ei, reprezentanții ei de vârf au timp și chef să se (ne) amuze. Am crezut până mai ieri că avem de-a face cu o trăsătură specifică a sud-estului european sau, poate, a stilului dâmbovițean.” Că numele acestui domn este strâns legat de alte nume precum Gabriel Liiceanu, Mircea Dinescu, Horia Roman Patapievici și Claudiu Secașiu, mă face să îi dau dreptate lui Dan C. Mihăilescu, care evaluându-i realizările a constatat că sus-numitul nu a făcut decât să transforme fosta Editură Politică din perioada comunistă (la care a avut acces) în Editura Humanitas, precum și să transforme Muzeul de Istorie al PCR în Muzeul Țăranului Român , la conducerea căruia bineînțeles că și-a numit unul dintre apropiați. Despre cum au decurs celelalte „realizări” și cum au fost selectați și angajați slujbașii din cultură, pentru promovarea spiritului național în „Institutele Culturale” atașate ambasadelor României în statele cu care aceasta se află în relații diplomatice, s-a scris și se va mai scrie. Despre criza morală a „elitelor” văd că nu vorbește nimeni . Discret și sigur se trage o cortină atât peste marile valori ale trecutului românesc, cât și peste cele prezente pentru a fi promovat kitschul, demagogia și prostul gust, până la denigrarea propriei identități. Nimeni nu face vreo referire la tragedia scriitorului anonim dedicat nobilei sale profesiuni, abandonat în mizeria dintre normalitate și promiscuitate, în lupta dintre existența fizică și principiile sale morale, adevăr și prejudecăți, vizavi de bătaia de joc exercitată până la refuz de către impostorii instituționalizați (- culmea!) din rândurile propriei bresle. Întorcându-mă la evenimentul de vean, am încă de pe acum o rază de speranță. Este impresionant numărul de scriitori participanți, numărul de cărți expuse vânzării într-o afișare grafică de excepție, precum și nivelul calitativ al scrierii. Este impresionant de asemenea numărul cititorilor care, dorind să participe la dezbateri, au zăbovit îndelung printre mese răsfoind cu sfială paginile cărților. Din

informațiile mele s-au vândut foarte puține. Mă întristează acest lucru, însă el are o explicație logică izvorâtă chiar din filosofia de viață a esteticianului instituționalizat Andrei Gabriel Pleșu, pe care eu o rezum la următoarea frază: „captiv dacă te afli între două dimensiuni culturale, în cazul de față între spirit și burtă, avantajos este să alegi întotdeauna... compromisul.

PUNCTE DE VEDERE

Glasul Hunedoarei pag. 7/ 23.10.2015

Închinarea la idoli

Indiferent în ce confesiune religioasă ne-mpărtășim aspirațiile în rezonanță cu ceilalți, problema esențială care se pune este aceea a modelelor culturale pe care dorim să le urmăm împreună. Actul creaționist prin dimensiunile lui depășind limitele capacității omenești de înțelegere, a condus și va conduce întotdeauna la divergențe între modelele de sistem și practicile religioase. La fel de bine pot să afirm că, atunci când se găsește liantul potrivit sau, elementul comun de referință, apele se liniștesc și armonizează benefic. De-a lungul timpului, faptul că omenirea a crezut într-unul sau în mai multe modele religioase, că spațiul nostru geografic a permis instituționalizarea mai multor doctrine confesionale, mileniului trei a deschis porțile unui cult dogmatic unanim, și anume „cultul banului”. Folosit ca instrument de măsură al valorii bunurilor și serviciilor spre a putea fi mai ușor tranzacționate banul, profitând de viciile și slăbiciunile omenești a devenit pentru mulți dintre noi idolul principal de închinare.

Suveranul Pontif, Papa Francisc într-un interviu apărut zilele trecute a afirmat că: „Oamenii trebuie să înceteze să se mai închine banului”. /Capitalismul și profitul nu sunt diabolice dacă rămân doar instrumente”. În alocuțiunea sa, suveranul a continuat: “Trebuie să ne întrebăm de ce există atât de multe războaie și violență.../Să nu uităm ipocrizia celor puternici ai planetei, care vorbesc de pace, dar care, pe ascuns vând arme”, am încheiat citatul.

Este perfect adevărat în cele spuse numai că, acest fenomen deja a pătruns adânc în conștiința colectivă descătușind lăcomia, desfrânarea, corupția și opulența anumitor clase sociale în detrimentul altora, eliminând din centrul atenției

actul creaționist și persoana umană, mai bine spus a pereclitat evoluția tinerei generații. Și pentru ca noi, hunedoreni, să nu fim mai prejos decât alții, autoritățile, recte Primarul Hunedoarei, Viorel Arion, participând la un schimb de experiență în Kaiuha (provincia Zehjang), prezentându-le chinezilor oportunitățile de afaceri în domeniul industrial, a ajuns la concluzia că aceștia s-au arătat mai interesați de modul ușor în a obține bani, confecționând obiecte religioase și de cult cu Părintelui Arsenie Boca, pentru a fi vândute tot nouă, românilor. Din această conlucrare au de câștigat împreună biserica ortodoxă, primăria și fabrica aflată la 8000 de kilometri distanță de România, în defavoarea populației autohtone. Nici nu s-au potolit bine ecurile pelerinajului de la moaștele Sfintei Paraschiva, unde pentru un loc mai în față au fost persoane cu dare de mână care au plătit chiar și 100 de euro să ajungă la raclă, că deja pe străzile Bucureștiului a început să se deruleze o altă procesiune cu relicvele Sfântului Papa Ioan Paul al II-lea (câteva picături de sânge într-un scrin), organizată de către Arhiepiscopia Romano-catolică. Modul în care totul se transformă în ban, cum omul devine robul umil al acestuia și cum este indus în eroare prin promisiuni viclene de sănătate și bunăstare materială, nu denotă decât nivelul redus de civilizație al societății în care trăim, lipsită de repere. Întrucât mă plasez în rândul acelor care cred că între Dumnezeu și om, nu există intermediari, pot spune cu convingere și acum după două milenii că Iisus (alungând comercianții din Templu deoarece banii nu aveau ce căuta acolo), a avut perfectă dreptate. Eu consider că fericirea, sănătatea și bunăstarea sunt atribute ale muncii fizice și intelectuale depuse de fiecare dintre noi până la transpirație și lacrimi, într-un efort conjugat pentru a crea valori care să satisfacă necesități obiective. Ca să obținem aceste lucruri este nevoie în primul rând de educație, suport bănesc, coeziune socială, și sunt absolut bulversat de modul în care statul român a tratat aceste probleme în ultimii 25 de ani. Îmi pun de altfel și întrebarea:- A fost oare premeditată subfinanțarea școlii

românești ? Probabil că da, rezultatele se văd. Acolo unde banul dictează apare sărăcia, tristețea și boala. Că ministerele de resort nu au investit suficient, asta a cauzat împușinarea drastică a populației. S-au concentrat averi fabuloase în mâna câtorva șmecheri aflați la putere prin corupție, înșelătorie și furt, cu largul concurs al bisericilor deja existente și întinse ca pânza de păianjen pe întreg teritoriul țării. Faptul că doctrina mea de viață se bazează pe morala creștină și educația primită în școală, văzând opulența sfidătoare a construcțiilor bisericesti, nu mă face decât să exclam indignat: " Icoane multe... și pâine puțină!" / Octombrie 2015

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag. 7/ 30.10.2015
Gabriel Oprea, gropile din șosele și eroii naționali

Ambiguitățile vremurilor actuale, reieșite din amestecul ciudat de evenimente la care suntem simpli spectatori, prin aberațiile și absurdul lor, nu ne conduc decât la pierderea cumpătului și a raționamentului firesc. Viața noastră de zi cu zi stă la cheremul câtorva indivizi așezați comod în fotolii instituționalizate prin demersul votului democratic ce, la prima vedere, pare a fi în regulă însă, adevărata problemă nu o constituie fotoliul în sine, ci calitatea morală a persoanei care vremelnic îl ocupă. Moartea polițistului Bogdan Gigină, despre care s-a scris și se va mai scrie în presă, prin tragismul său, îmi confirmă pe deplin supozițiile. Aflat „la serviciu” în coloana oficială de deplasare a vicepremierului Gabriel Oprea, a decedat căzând pradă unei gropi de pe carosabil, semnalizată necorespunzător. La fel ca ea sunt mii de gropi-capcană, amplasate pe întreaga rețea de autostrăzi și drumuri naționale. Faptul că ne mor în accidente rutiere aprox. zece persoane zilnic, la un calcul simplu am pierdut în ultimii 25 de ani peste 70.000 de oameni (un oraș de mărime mijlocie), ca rezultat al războiului fratricid existent între autorități și cetățeanul de rând. Luat la întrebări, vicepremierul, ca o salamandă pregătită a ieși basma curată, iată ce a răspuns: „Din păcate a murit un tânăr la datorie. S-a făcut omeneste tot ce s-a putut pentru el.(...) am fost la instituții ale statului”.Nu ne-a precizat la ce instituții a mers coloana oficială, însă din surse bine informate am aflat că demnitarul se grăbea la o întâlnire cu parlamentari din partidul pe care îl conduce, (UNPR). De asemenea, împricinatul cu aceeași aroganță a emis ideea precum că partidele pot fi asimilate instituțiilor statului, lucru total neadevărat; partidele politice nu sunt instituții publice ci sunt organizații neguvernamentale cu

statut și regim juridic bine precizat. Ca o ironie a sortii, evenimentul de circulație fiind în preajma zilei de 25 octombrie, când se omagiază eroii nației căzuți pentru eliberarea ultimei brazde de pământ românesc de la Carei, 1944, și devenită astfel Ziua Armatei Române, a fost folosit de vicepremier pentru îmbună- tățirea imaginii sale publice. Prezent la ambele evenimente, a depus coroane de flori și nu s-a simțit cu nimic vinovat de starea actuală a șoselelor care în desfășurarea lor atât pe stânga, cât și pe dreapta, poartă amprenta sumbră a crucilor cu lumânări mereu aprinse, să ne atragă atenția asupra pierderilor de vieți omenești. Cu certitudine pot să afirm că peste 70% dintre aceste tragedii au cauze comune: gropi în asfalt, lucrări și puncte de lucru nesemnificate corespunzător, materiale de proastă calitate în executarea stratului de aderență, neadaptarea traficului la condițiile de mediu, alcoolul la volan, viteza în trafic etc. Că anul acesta au fost dați în circulație doi kilometri de autostradă (12 inaugurați și 10 închiși pentru reparații), demnitarii în aceste circumstanțe nedorind să îndrepte situația și să facă schimbări majore de optică și personal la Ministerul Transporturilor și CNADR, încearcă din răspuțeri să își tragă unul altuia scaunul de sub fund. Președintele statului, Klaus Iohannis, într-o discuție avută după accident cu Gabriel Oprea, ne-a informat că l-a sfătuit să demisioneze. În urma declarațiilor premierului Victor Ponta, care ne spune că între cei doi sunt relații de prietenie și ar fi stat împreună la o cafea, iată cum s-a justificat președintele: „Nu-mi amintesc să fi băut cafea împreună./(...)atunci când m-am întâlnit cu dl. vicepremier Oprea, am discutat chestiuni legate de securitatea națională”, am încheiat citatul. După cum se observă, țara fierbe și baba se piaptână...! Se piaptână la propriu, întrucât situația este ținută atent sub control. Dacă a murit un tânăr polițist aflat în interesul serviciului, vinovat se face oricum, mortul, în speța noastră cu onorurile de rigoare așa cum se cere la o cauză „nobilă”: o insignă, o decorație, o ridicare în grad postmortem, să dea bine la electorat ! Despre anchetă,(...) lucrurile vor fi mușamalizate.

Rămân secrete comisioanele încasate prin relațiile de cumetrie existente atât la vârful instituțiilor statului, cât și în serviciile lor specializate (inclusiv ale Ministerului de Interne unde păstorește vicepremierul), servicii direct răspunzătoare în eliberarea avizelor și acordurilor pentru lucrările de pe carosabil. Încetul cu încetul lucrurile se vor liniști, actorii noștri politici își vor da mâna pe considerentul interesului național, premierul ne va împuia capul cu realizările guvernului pe care îl conduce (creșterea salariilor la angajații bugetari tăind drastic investițiile), iar pentru morții de pe șoselele patriei, probabil de comun acord se va vota o lege dedicată lor, în vederea ridicării la rangul de... eroi !

PUNCTE DE VEDERE

Ziarul Glasul Hunedoarei, pag. 7/ 07.11.2015

Zile fatidice... sau evenimente strâns legate în desfășurare?

Ultimele zile ale lunii octombrie și începutul lunii noiembrie, marcând trecerea ușoară și treptată de la temperaturile sezonului cald, la cele reci, de iarnă, prin evenimentele tragice derulate de-a lungul timpului, nici anul acesta nu se dezmint și ne reamintesc încă o dată cât suntem de fragili, neputincioși și nepregătiți în prevenirea, dezamorsarea și combaterea pierderilor de vieți omenești, ca rezultat al propriilor noastre nesăbuițe. Fiind considerată o perioadă încărcată de mit și istorie, cuprinzând în interiorul ei atât noaptea de 31 octombrie, Halloween (asimilată și de noi după modelul popoarelor nordice ce-și serbează spiritele malefice ale întunericului), cât și ziua de 1 noiembrie, cunoscută ca zi a „morților”, din calendarul creștin-orthodox, ne face să avem o strângere de inimă parcurgând-o în speranța că o vom trece cu bine. Aveam 11 ani când, la Certej, în județul Hunedoara, pe 30 octombrie 1971 ora 5 dimineața, digul de la barajul de steril al exploatării miniere s-a rupt. În numai câteva minute valul de pământ cianurat a ras în curgerea lui șase blocuri de locuințe cu 25 de apartamente, un cămin cu 30 de camere, șapte garsoniere și 24 de gospodării. Dezastrul conform informațiilor oficiale a provocat 89 de morți și 76 de răniți. Cu numai o săptămână înainte, ministrul Minelor din acea perioadă împreună cu o comisie guvernamentală au verificat iazul și au decis că este funcțional. După un an de cercetări și audieri la parchet, prin stergerea probelor și mușamalizarea faptelor, nu s-a găsit și nu a răspuns nimeni pentru victimele dezastrului. Azi, joi, 5 noiembrie 2015, retrăiesc același coșmar, aflat de această dată sub tensiunea unui alt eveniment tragic petrecut tot vineri, 30 octombrie, la

orele nopții în centrul Bucureștiului, care prin efectele lui poate fi considerat un sinistru la fel de mare. Incendiul fără precedent de la clubul de noapte „Colectiv” a cauzat pierderea a 32 de vieți omenești și traumatizarea altor 134 de persoane aflate în stare gravă, la spital. S-a încercat de asemenea o justificare a autorităților, cam în același fel cu cea a comisiei guvernamentale de la Certej, fapt rezultat din declarațiile date sâmbătă dimineața, imediat după tragedie, de către purtătorul de cuvânt al Primăriei Sectorului 4 :„(...) Inspectorii din cadrul Direcției Inspecție și Control-Serviciu Inspecție Comercială au efectuat pe 21 octombrie 2015, un control tematic la clubul „Colectiv”, unde au constatat că societatea deține în termen de valabilitate Acordul de funcționare, Autorizația de funcționare și Contractul de locațiune”. Tot Primăria ne-a comunicat faptul că s-a aplicat o amendă pe motivul desfășurării activității de alimentație publică cu personal necalificat în domeniul alimentar, probabil pentru a nu pleca cu mâna goală, în așa fel încât toată lumea să fie mulțumită. Impactul tragediei și presiunea mediatică, vizavi de atitudinea autorităților, coroborate cu spiritul și starea emoțională a populației, au determinat totuși, de această dată, ca Premierul României și Primarul sectorului 4 să-și depună demisia. Mă gândesc că lucrurile nu se vor opri aici și că vor fi găsite toate persoanele vinovate spre a fi trase la răspundere. Coincidență sau nu, evenimentelor tragice ale acestor zile li se poate acorda și o conotație mistică, deoarece legăturile noastre cu astralul sunt interdependente. Sâmbătă seara a trecut pe lângă Pământ o cometă reziduală imensă, fără să reprezinte de moment un pericol la adresa omenirii. Obiectul spațial aflat în trecere, conform imaginilor primite, seamănă izbitor de mult cu un craniu uman. Faptul în sine nu trebuie trecut ușor cu vederea, gândindu-mă și la pericolele ce ne pasc la scară planetară, deoarece numai așa putem înțelege cât de aproape suntem de apocalipsă. Până atunci, observ că ne împuținăm singuri, ca urmare a propriilor noastre metehne: răutate, neștiință, arivism, lăcomie etc. În aceste condiții este necesar mai mult ca oricând să

recurgem la coeziune, solidaritate, împăcare socială și nu în ultimul rând la o schimbare radicală de mentalitate. Că nimic nu este întâmplător, asta se știe și este absolut necesar ca din timp să fim pregătiți în a face față oricăror evenimente ce ne-ar putea pune viața în pericol. Avem nevoie de instituții solide și de oameni competenți care să le conducă. În zilele următoare aștept cu strângere de inimă numele membrilor viitorului cabinet, și parcă, cu neîncredere, rezultatele anchetelor privind combaterea corupției și a crimei economico-financiare organizate, care macină statul și societatea românească.

PUNCTE DE VEDERE

Glasul Hunedoarei, pag 7/15.11.2015

Piața de iluzii a toamnei

Aureola magnifică a mijlocului lunii noiembrie prin ruginiul frunzelor abia așternute din arborii grădinilor dimineții, în amestec cu primele brume argintii așteptând la rândul lor înfrigurate răsăritul soarelui de bronz dintre cețuri, mă fac să uit pe moment dacă am strâns și anul acesta, oarece bunătați, să le pot așeza pe rafturile cămării mele sufletești. Valorizarea lor printr-un bilanț de acumulări anuale, exploatănd două noțiuni abstracte (rațiunea și sufletul), îmi permanentizează acea zvâcnire a inimii care, rupând echilibrul, radiază speranțe. Între rațiune și suflet, neexistând echilibre bine conturate prin însăși efemeritatea vieții, nu-mi rămâne decât să apelez la ceea ce îmi pune la dispoziție „piața reală”, ca să refac structural, prin dialog, pozițiile pierdute în favoarea neaveniților ce conduc bine-mersi, de atâta timp, instituțiile statului. Că sunt oameni la fel ca noi, bântuiți de aceleași crize însă pe un palier de valori inversat, prin aroganța afișată, aceștia nu justifică cu nimic prăpastia care ne desparte. S-a scris mult despre creditele împovărătoare luate în valută de către cetățenii români, s-au făcut analize, s-au găsit și căile amiabile de soluționare dar,... nimic ! Faptul că au mers peste 50 de persoane în grup, la un miting de protest în fața Băncii Naționale, cerând urgentarea aprobării legii conversiei creditelor și demisia guvernatorului Mugur Isărescu (răspunzătorul principal al crizei), iată ce a declarat acesta: „Dacă au cereri clare, vom încerca să dialogăm cu dânșii,(...), și noi făcând efortul să nu fim extrem de tehnici, să coborâm până unde se poate coborî, însă fără a vulgariza explicațiile, discuțiile și limitele pe care le are banca centrală”. Puțin le pasă lor de suferințele și mizeriile la care sunt supuși oamenii de rând întrubinele „comun”, atâta timp cât în structurile de conducere și de

forță ale statului sunt aceleași grupuri de interese, aceleași personaje și mai nou progeniturile lor, purtătoare ale acelorași metehne. Că murim în spitale, la locul de muncă, pe străzile și autostrăzile unui coșmar care nu se mai termină, în cluburile de noapte sau, în oricare alt loc, nu există decât o singură explicație: corupția din administrație, justiția obedientă cercurilor de interese, indolența autorității și calitatea morală a ocupanților de fotolii la nivel decizional. În perioada așa-zis comunistă, se practică rotirea cadrelor, să nu prindă rădăcini și să devină rău social. Democrația ne pune la dispoziție soluția schimbării prin vot, votul unanim al unei majorități confruntată la rândul ei cu propriile valori de conștiință. Sinistrul evenimentelor de la clubul „Colectiv”, observ că nu se mai termină...! Întâlnirea președintelui Klaus Iohannis cu manifestații de la mitingul de protest din Piața Universității și discuțiile cu aceștia, mă fac să cred că poate fi începutul unui nou parcurs democratic, mai bine spus o resetare a clasei politice sau un prilej favorabil schimbării de atitudine și mentalitate a autorității. Până atunci se aud aceleași voci pe la colțuri: „Un Guvern de tehnocrați, cu un premier tânăr, poate fi o soluție pentru actuala criză, însă cu un mandat clar și limitat la păstrarea stabilității macroeconomice, și la organizarea de alegeri liniștite și corecte”, șușotite de cine credeți? De același ins, Mugur Isărescu, cu ocazia Conferinței privind Raportul trimestrial asupra inflației (favorabil anul acesta), la care a contribuit onorabilul „cât musca la arat”! Da, domnule, vrei un premier fără experiență, cu mandat limitat până se liniștesc apele și mai crește nițel economia, pentru ca apoi, să ne-nfruptăm,... tot noi ! De ce nu te-ai deplasat mătăluță în piață, printre manifestații? Ți-a fost frică că îți vor cere demisia? Se prea poate însă, de dragul macrostabilității la care ții cu tot dinadinsul, nu renunți la onoare, principii și experiență. O altă manifestație, de data aceasta dincolo de Prut, privind resetarea României și Republicii Moldova în același timp pentru formarea unui Guvern comun, a avut loc duminică, 8 noiembrie, la Chișinău. E vis, e speranță, nu știu. Îmi doresc și eu din tot

sufletul acest lucru, doar că, nu depinde numai de mine. Chiar și ideea în sine a punerii de acord a autorităților ambelor state mă face să am acea zvâcnire de inimă care, rupând echilibrul, radiază speranțe. De marți ce trecu, președintele Klaus Iohannis a desemnat persoana pentru funcția de Premier al României, și tot dânsul ne-a comunicat că, împrumutul pentru Moldova, deocamdată, rămâne în așteptare...! La auzul acestor vești, știind că între rațiune și suflet nu există echilibre bine conturate, spre a nu cădea pradă decepției, aleg să merg în piață, lângă manifestații. În „piața de iluzii” a toamnei.

OPINII

Jurnalul Bucureștiului / 19.11.2015
Atitudini la crucea martirajului românesc

Am așteptat în zadar lămuririle necesare care să vină din partea autorităților urbei privind amplasamentul “Centrului de informare și promovare turistică a minicipiului Deva”, cât și scuzele funcționarului ce și-a permis să facă glume pe seama întrebărilor puse de către redactorul ziarului Glasul Hunedoarei, care, prin profesionalismul dovedit a scos în evidență nereguli la execuția inițială a gropii de fundație. Am lăsat intenționat să treacă prima decadă a lunii, pentru a nu întina memoria înaintașilor noștri deoarece pe locul cu pricina, sacru de-altfel, în data de 8 noiembrie 1784 au fost executați prin decapitare 86 de țărani iobagi din Oștirea Lui Horia, din cei aproximativ 2000 de răsculați, protagoniști ai atacurilor din zilele de dinainte 6 și 7, asupra Cetății Orașului Deva. Analele vremii ne spun că execuția a fost atât de sălbatică, încât fără judecată răsculații se îmbulzeau să fie decapitați mai grabnic! Aici, la poalele cetății s-a citit “Ultimatumul lui Horia”, considerat de istorici ca fiind întâia “Constituție modernă a Europei”, emisă cu cinci ani înaintea Revoluției franceze, și cu 64 de ani înaintea Revoluțiilor românești de la 1848. Sacralitatea locului și importanța evenimentelor, au determinat oficialitățile postdecembriste ale orașului ca în anul 2009, țăranilor uciși și aruncați într-o groapă comună împlinindu-se 225 de ani de la marea revoltă, să li se ridice o cruce. O cruce potrivită de lemn, pe un postament provizoriu, oficiată cu un sobor de preoți, pentru ca mai apoi după ritualul creștinesc pe locul respectiv să se înalțe un monument sau, un edificiu corespunzător. Tare mult m-am bucurat crezând că lucrările din zonă sunt destinate acestui proiect, însă văd că lucrurile stau cu totul altfel. După articolul de presă, a fost astupată groapa din fața crucii, pentru a fi executată

alta la doar 10 metri distanță în spatele unui gard de plăci de beton, continuându-se așadar, lucrările la “Centrul de informare”. Precizez faptul și se poate constata la fața locului că, în acel spațiu de utilitate publică s-au derulat și se derulează activități economice. Pe afișajul informativ al investiției se poate citi în clar: “Beneficiarul lucrării -U.A.T. Deva, valoare proiect- 554.719, din care bani europeni - 468.674, cu termen de finalizare 15 decembrie 2015”. Ce se dorește prin acest proiect ne spune Administratorul Public al orașului, într-o conferință de presă: ”Beneficiarii direcți ai acestui centru sunt locuitorii din Deva și turiștii care vor veni să viziteze municipiul nostru, în timp ce cei indirecți, sunt două persoane cărora li se vor crea două locuri de muncă, statul și investitorii. Din acest centru se va dezvolta nu numai turismul în zonă, dar se vor îmbunătăți și serviciile de profil”. Declarația oarecum bizară, mă face să înțeleg că de această investiție se vor bucura numai două persoane, prin crearea de locuri de muncă, și că se încearcă să se pună capăt discuțiilor. Despre sacralitatea locului, de importanța istorică și de martirajul țaranului transilvănean, nu se pomenește nimic ! Nu înțeleg cum de este posibilă această atitudine a autorității în fața evidenței și nici tăcerea suspectă a specialiștilor din instituțiile de învățământ și cultură ale județului, care sunt obligați prin atribuțiunile profesiei să cerceteze și să corecteze astfel de anomalii, spre a nu profana locul sfânt al sacrificiului românesc, petrecut la poalele cetății. Este bine să luăm aminte de la confrății noștri europeni, vecinii maghiari, care își respectă și își elogiază personalitățile chiar și aici, la Deva, în incinta cetății, pe locul în care s-a stins din viață episcopul protestant Francisc David (1579), întemeietorul Bisericii Unitariene din Transilvania. Respectându-l, i-au ridicat o placă memorială și vin anual în pelerinaj. Oare țaranul nostru român nu merită acest lucru ? Cum ar fi pentru Deva, ca anual ziua de 8 noiembrie, să fie comemorată ca zi a jerfei de sânge dată de iobagii transilvăneni pentru libertate, la un edificiu dedicat acestui eveniment? Ar crește oare numărul turiștilor și al iubitorilor de

neam veniți în pelerinaj la poalele cetății ? Eu zic că, da. Ar fi bine să se caute și locul exact unde se află groapa celor 86 de țărani decapitați, pentru a îngrădi zona respectivă spre a nu fi profanată, și unde să se ridice un altar, sau cel puțin o troiță de rugăciune. Ce a făcut până acum Episcopia Devei, și care este poziția bisericii în acest caz? Deocamdată, lângă crucea de lemn se lucrează intens, pe terenul împrejmuit cu plăci de beton! Ar fi bine să se cerceteze documentația aceluiași perimetru. Nu de alta, dar să nu ne facem de rușine în fața lumii, și nici memoria eroilor neamului să o lăsăm să se piardă prin ingratitudea noastră și... dezinteresul autorității.

POST / SCRIPTUM:

“ Nu numărul anilor petrecuți prin viață ne reprezintă trecerea ei, urmele pașilor noștri dacă au devenit între timp, căi de urmat “.

SFÂRȘIT DE VOLUM
DEVA, 2020

Volum recomandat
de
ASOCIAȚIA
CULTURAL-EDUCAȚIONALĂ ȘTEF
Președinte - Ștefania Adela NEDELCU

Tel: 0744 495 186

De același autor:

1. *Armonie divină- poezii, Editura Călăuza, Deva 2010;*
2. *Îngerii nopții - poezii, Editura Prod. Com. SRL, Târgu-Jiu, 2010;*
3. *Interferențe - poezii, Editura Karina, Deva, 2012;*
4. *Pasărea Paradis - poezii, Editura Karina, Deva, 2013;*
5. *Fulgere în oglinda sufletului - poezii, Editura Karina, Deva, 2013;*
6. *Lumina umbrelor - poezii, Editura Emma, Orăștie, 2014;*
7. *Revelațiile tăcerii - poezii, Editura Emma, Orăștie, 2015;*
8. *Insomnii - meditații, Editura Emma, Orăștie, 2015;*
9. *Sonetele firii - poezii, Editura Emma, Cluj, 2017;*
10. *Trilogie fantastică - teatru liric, Editura Ștef, Drobeta Turnu-Severin, 2017;*
11. *În ochiul furtunii - stihuri, Editura Ștef, Drobeta Turnu--Severin, 2019;*
12. *Stihuri provinciale- poeme, Editura Ștef, Drobeta Turnu--Severin, 2020;*

978-606-991-212-6